

پیام اسپانیا
پیش از تبرّد بزرگ نیمه‌نهایی
فرانسه
باید از ما بترسد
دلا فوئنته: تا آخرین لحظه می‌جنگیم

تاجیکستان، قرقیزستان و عراق گزینه ایرانی‌ها در آسیا میزبانی لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان پربد

نمایندگان فوتبال ایران با انتخاب کشورهای ثالث برای میزبانی در لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسیا از AFC درخواست بازگرداندن میزبانی را هم ارائه کرده‌اند. استقلال، تراکتور و چادرملو، نمایندگان ایران در آسیا به تصمیم کنفدراسیون فوتبال آسیا مبنی بر محرومیت از میزبانی معترض شده‌اند و از AFC درخواست کرده‌اند که این تیم‌ها و هوادارانشان را از بازی خانگی محروم نکند. با این حال برای اینکه روند کارهای اجرایی و اداری مسابقات لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان سطح دو نیمه‌کاره از سوی تیم‌های ایرانی، رها شده فرض نشود، تیم‌های ایرانی برخی کشورهای آسیایی را برای میزبانی انتخاب کرده‌اند. به نظر می‌رسد تاجیکستان، قرقیزستان و عراق به عنوان میزبان ثالث تیم‌های ایرانی به کنفدراسیون فوتبال آسیا معرفی شده‌اند.

بازیکنان مازاد تارتار جدا شدند

عالیشاه و سرلک با پرسپولیس فسخ کردند

امید عالیشاه و میلاد سرلک روز گذشته قرارداد خود را به صورت رسمی با باشگاه پرسپولیس فسخ کردند تا در فصل جدید با پیران باشگاه دیگری به میدان بروند.

استکی: بی‌احترامی به تیم امید
بیشتر از لغو اعزام، آزارم داد

سیل شده‌ام تا دیگران خودشان را پنهان کنند

۳

سرمقاله

شان صندلی دبیرکلی

مجید سلطانی
خبرنگار

خبرگزاری‌های ایران دیروز به موضوع تغییر در فدراسیون فوتبال پرداختند. همه نوشتند: «در ماجرای معرفی تیم سوم باشگاهی ایران به کنفدراسیون فوتبال آسیا برای شرکت در لیگ قهرمانان آسیا ۲ اشتباهی عجیب از سوی فدراسیون رخ داد و نامه‌ای که از پیش برای کنفدراسیون رفت، نیمی را معرفی کرد که در مسابقات سه جانبه، مجوز حضور در آسیا را نگرفت.» البته همگی بر این باورند که دلیل تغییر فقط به این نکته محدود نمی‌شود. اجازه بدهید در این مورد خاص، چند موضوع اساسی را مورد بررسی قرار دهیم:

۱- می‌گویند دلیل اصلی ماجرای نامه به کنفدراسیون، همراهی دبیرکل با تیم ملی در اردوی مکزیک بود. مگر دبیرکل با خواست و اراده خود می‌توانست راهی مکزیک شود؟ مگر دبیرکل مدیر بالادستی نداشت که به او بگوید در مدتی که ما نیستیم، شما بمان و مراقب نامه‌ها و مکاتبات بین‌المللی باش؟

۲- دبیرکل اشتباه کرده؛ اما آیا هیچ مدیری غیر از او در این ماجرا اشتباه نداشت؟ آیا در این چند سال که دبیرکل مشغول فعالیت بود، همه مأموریت‌ها را به درستی انجام داد؟ یا اینکه فقط این یکی علنی شد؟

۳- اینکه دبیرکل از سمتش برکنار شد، اتفاق نامبارکی نیست؛ اما آیا در فدراسیون فوتبال با همه مدیرانی که قصوری دارند، این‌گونه برخورد می‌شود؟

۴- نام‌هایی که برای این پست برده شده، هراس به جان می‌اندازد که نکنند فدراسیون، صندلی دبیرکلی را کوچک کند. به هر حال تا کنون نام‌های بزرگی روی این صندلی نشسته‌اند و توقع ما این است که فردی روی صندلی بنشیند که اسم و رسمی داشته باشد و عنوان دبیرکلی، کمرش را نشکند.

نه فوتبال که هر نهاد و اداره‌ای، با انتخاب‌های درست، بزرگ و با انتخاب‌های نادرست حقیر می‌شود. امیدواریم شأن صندلی دبیرکلی حفظ شود.

سکوت عجیب دبیرکل بعد از نامه جنجالی به AFC

هدایت به سمت در خروج!

عکس: gettyimages

۲

اختلاف بر سر مبلغ قسط اول قرارداد، دردرساز شد

آسانی-استقلال در نقطه حساس جدایی

عکس: رفا سپیدپور

۵

سوزه

پیگیری انضباطی فدراسیون برای ملی پوش پرسپولیس

فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران و کادر فنی تیم ملی امید، در پی غیبت امیرحسین محمودی، بازیکن ملی پوش باشگاه پرسپولیس، در اردوی تدارکاتی این تیم در ترکیه، خواستار رسیدگی انضباطی به پرونده وی شده‌اند. این اقدام در حالی صورت می‌گیرد که تیم ملی امید خود را برای رقابت‌های آسیایی ناگویا ۲۰۲۶ آماده می‌کند.

محمودی، که پیش‌تر در جام جهانی ۲۰۲۶ حضور داشت، با موافقت کادر فنی چند روز مرضی دریافت کرده بود. با این حال، برخلاف سه ملی پوش دیگر که پس از مرضی به اردو ملحق شدند، وی به جمع هم‌تیمی‌های خود در ترکیه نپیوست. این غیبت، نارضایتی مدیران فدراسیون و تیم امید را در پی داشته است.

اخبار دریافتی حاکی از آن است که امیرحسین محمودی به هیچ عنوان در اردوی فعلی ترکیه به تیم ملحق نخواهد شد و مدیران فدراسیون و کادر تیم امید به طور جدی پیگیر بررسی این تخلف از سوی کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال هستند. انتظار می‌رود کمیته انضباطی به زودی به این موضوع رسیدگی کرده و تصمیمات لازم را اتخاذ کند.

از ماهی گیری دنیس تا اروپا گردی قایدی

تعطیلات لاکچری نیمکت نشینان

تیم ملی

در حالی که بسیاری از بازیکنان تیم ملی پس از اتمام رقابت‌های جام جهانی راهی مقاصد تفریحی شده‌اند، دنیس اکرت، بازیکن تیم ملی که در جام جهانی نیز حضور داشت، تصویری از تعطیلات خود منتشر کرده که مورد توجه قرار گرفته است. اکرت که فروردین ماه سال جاری برای نخستین بار به اردوی تیم ملی ایران دعوت شد، هنوز فرصت انجام اولین بازی ملی خود را پیدا نکرده است. او در جام جهانی نیز نیمکت نشین بود و بدون اینکه در میدان حاضر شود، به استقبال تعطیلات رفت. تصویر منتشر شده از سوی اکرت، او را در حال ماهیگیری در حالی که یک ماهی بزرگ در دست گرفته است، نشان می‌دهد. این تصویر حاکی از آن است که وی تعطیلات خود را در فضایی خاص و به دور از هیاهوی فوتبال سپری می‌کند.

پیش از این، اکرت در اولین دعوت خود به تیم ملی که چهار ماه پیش اتفاق افتاد، به دلیل طی شدن مراحل تغییر کدنامه و دریافت تأییدیه از سوی فیا، مجوز حضور در دو دیدار تدارکاتی برابر بلیجریه و کاستاریکا رانداشت. اما این مشکل برای حضور او در جام جهانی برطرف شد، هرچند که وی بدون تجربه بازی ملی به تعطیلات رفت.

مهدی قایدی، دیگر ملی پوش فوتبال ایران، پس از اتمام رقابت‌های جام جهانی و پیش از ملحق شدن به اردوی تدارکاتی باشگاه النصر امارات، در حال گذراندن دوران استراحت خود در کنار خانواده است.

قایدی که در نخستین دیدار تیم ملی در جام جهانی ۲۰۲۶ مقابل نیوزیلند از ابتدای نیمه دوم به میدان رفت و ۴۵ دقیقه بازی کرد، در دو مسابقه بعدی برابر بلژیک و مصر فرصت حضور در زمین را پیدا نکرد و به طور کامل روی نیمکت نشست. او اکنون بیش از یک هفته است که وارد دوره استراحت و ریکاوری شده است.

این بازیکن ایرانی، که پیش از پیوستن به اردوی تیم ملی برای آماده‌سازی جام جهانی نیز فرصتی را در کنار خانواده و پسرش «میلان» سپری کرده بود، بار دیگر تعطیلات خود را در کنار فرزندش می‌گذراند. قایدی در این سفر حضور نداشت، اما طبق برنامه، قرار است در روزهای آینده به تمرینات آماده‌سازی آبی‌های دبی ملحق شود. این دوره استراحت به قایدی کمک می‌کند تا با آمادگی کامل به اردوی تیم باشگاهی خود بپیوندد و برای فصل جدید آماده شود.

شجاعی: می‌توان به آینده امیدوار بود!

فرشته شجاعی، عضو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال، در خصوص عملکرد تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ اظهار داشت که تیم ملی نمایش قابل قبولی داشته است. وی با اشاره به اینکه تیم‌هایی مانند بلژیک و مصر حریفان قدرتمندی بودند و حتی مصر در برابر آرژانتین تا دقایق پایانی مقاومت کرد، تساوی ایران در برابر چنین تیم‌هایی را نشانه‌ای از عملکرد خوب تیم ملی دانست.

عضو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال درباره عدم صعود ایران از مرحله گروهی نیز توضیح داد: «شرایط مختلفی علیه تیم ملی رقم خورد و مجموعه‌ای از اتفاقات و بدشانسی‌ها باعث شد فرصت صعود از دست برود. با وجود این، تیم ملی در سه مسابقه شکست نخورد و برابر تیم‌های قدرتمندی مانند بلژیک و مصر امتیاز گرفت که نشان می‌دهد این تیم از کیفیت مناسبی برخوردار بوده و می‌توان به آینده آن امیدوار بود.»

سکوت عجیب دبیر کل بعد از نامه جنجالی به AFC

هدایت به سمت در خروج!

نقد روز

سینا حسینی

خبرنگار

بحران تازه در فوتبال ایران، بار دیگر ضعف ساختاری در تصمیم‌سازی و ناهماهنگی در سطوح مدیریتی فدراسیون فوتبال را به شکلی عریبان به نمایش گذاشته است؛ بحرانی که این بار با محوریت عملکرد دبیرکل فدراسیون، هدایت‌الله ممینی، به نقطه اوج رسیده و نزمه‌های جدی درباره پایان کار او را به دنبال داشته است.

ماجرای از تصمیم جنجالی هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال در تاریخ دهم خردادماه آغاز شد؛ جایی که اعضا با اتخاذ مصوبه‌ای بحث‌برانگیز، جدول لیگ برتر در فصل بیست‌وپنجم را در شرایطی که رقابت‌ها به هفته بیست‌وسوم رسیده بود، «فریز» کردند. تصمیمی که نه تنها در داخل کشور با واکنش‌های گسترده همراه شد، بلکه

به سرعت به کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز ارسال شد تا مبنای معرفی نمایندگان ایران در رقابت‌های آسیایی قرار گیرد.

بر اساس همین مصوبه، استقلال و تراکتور به عنوان تیم‌های اول و دوم جدول، سهمیه حضور در لیگ نخبگان آسیا را به دست آوردند و در شرایطی که سیاهان به دلیل عدم دریافت مجوز حرفه‌ای از گردونه خارج شد، گل گهر به عنوان گزینه جایگزین برای حضور در سطح دوم مسابقات آسیایی معرفی شد. اما آنچه این روند را به یک بحران تمام عیار تبدیل کرد، مکاتبه زود هنگام و بحث‌برانگیز دبیرکل فدراسیون با AFC و معرفی گل گهر پیش از شفاف‌سازی کامل سازوکار تصمیم‌گیری بود.

این اقدام، در تضاد آشکار با روندهای استاندارد مدیریتی و بدون اقصافکار عمومی صورت گرفت و پرسش‌های جدی درباره نحوه تصمیم‌سازی در فدراسیون فوتبال ایجاد کرد. تناقض آشکار میان برگزاری تورنمنت سه جانبه برای تعیین نماینده و در عین حال ارسال

نامه رسمی به AFC، نشان دهنده نبود یک استراتژی واحد در بدنه مدیریتی فوتبال کشور است.

در این میان، واکنش تند برخی مدیران باشگاهی، از جمله مدیرعامل چادرملو، بر شدت بحران افزود. بابایی مدیرعامل تیم چادرملو با طرح اتهامات صریح علیه دبیرکل، از وعده‌های پشت‌پرده، تعلل در مکاتبات رسمی و حتی شائبه روابط غیرشفاف سخن گفت و خواستار ورود مستقیم رئیس فدراسیون و پاسخگویی شفاف شد. این اظهارات، اگرچه هنوز به طور رسمی اثبات نشده، اما به خوبی نشان دهنده سطح بی اعتمادی شکل گرفته در میان ذی‌نفعان فوتبال است.

نکته قابل تأمل اینجااست که با وجود بالا گرفتن این جنجال، نه تنها توضیح روشنی از سوی دبیرکل ارائه نشد، بلکه شنیده می‌شود با انصراف گل گهر، صورت مساله به طور موقت پاک شد؛ رویکردی که پیش از آنکه به حل بحران کمک کند، بر ابهامات افزود و افکار عمومی را نسبت به پشت‌پرده

عکس: فدراسیون فوتبال

لزم آتش پس میان باشگاه‌ها و تیم امید

بزرگترین محره در مسیر حرکت تیم امید اما خارج از مستطیل سبز رقم می‌خورد. ترافیک شدید تقویم فوتبالی، آغاز قریب‌الوقوع فصل جدیدلیگ برترونیاز حیاتی باشگاه‌ها به ستاره‌های ملی پوش خود باعث شده تا پهنای باند برگزاری اردوهای بلندمدت بسیار محدود باشد. به همین دلیل، کادر فنی تمام تلاش خود را به کار بسته تا از ماه‌های اخیر بیشترین بهره‌برداری را داشته باشد و شاکله اصلی تیم را پیش از سوت آغاز فصل جدید کنار هم میخکوب کند. بدون شک، تداوم این ریل گذاری بدون تعامل و فداکاری باشگاه‌ها ناممکن خواهد بود؛ همکاری ویژه‌ای که می‌تواند مهر تأیید آمادگی تیم برای مسابقات رسمی باشد.

نسلی که در پایه‌ها قد کشیده است

برخلاف دوره‌های گذشته که تیم امید معمولاً در تورنمنتی تمرینی که اگرچه در خارج از پنجره تقویم فیا (فیفا) کلید خورده و امکان سرشاخ شدن با تیم‌های ملی هم‌تراز را سلب کرده، اما فرصت زین برای محک خوردن برابر تیم‌های باشگاهی باکیفیت و فیزیکی فوتبال ترکیه محسوب می‌شود. کادر فنی به این باور رسیده است که رویارویی با حریفان کردن کلفت، حتی اگر با چاشنی شکست همراه باشد، مسیر شناخت حفره‌های فنی و آماده‌سازی تیم را هم‌اثر خواهد کرد؛ رویکردی منطقی که نشان می‌دهد نتیجه‌گرایی در مسابقات تدارکاتی، اولویت نخست نیست و ترجیح داده شده عیار فنی تیم بالا برود.

کالبدشکافی سفرهای توریستی-ورزشی

پشت پرده قرنطینه لوکس جوانان و امیدها در ترکیه

شدند تا اردوایی ۱۲ روزه را برگزار کنند.

تیم ملی امید، به سرمربیگری حسین عبدی، با ۲۷ بازیکن در شهر قیصریه مستقر شد و تیم ملی جوانان، به سرمربیگری قاسم حدادی‌فر، با همین تعداد بازیکن در کمپ قزلجه حمام اردو زد.

برآوردهای مالی

هزینه‌هایی قابل تأمل

اگرچه فدراسیون فوتبال رقم دقیق این اردوها را به صورت تفکیکی اعلام نکرده است، اما در مقایسه با اردوی تیم ملی بزرگسالان در فروردین ماه (حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار) و در نظر گرفتن ملی امید (زیر ۲۳ سال) و جوانان (زیر ۱۹ سال) در تاریخ ۱۸ تیرماه ۱۴۰۵ با پرواز اختصاصی (چارتر) از تهران راهی ترکیه

برکناری

قریب الوقوع

دبیرکل نه تنها

به عنوان یک

اقدام اصلاحی،

بلکه مانند

تلاشی برای

بازسازی اعتماد

از دست‌رفته

در ساختار

فوتبال کشور

تاقی می‌شود؛

اعتمادی

که بدون

شفافیت،

پاسخگویی

و انسجام در

تصمیم‌گیری،

بازگشت آن

دور از دسترس

خواهد بود

ادامه همکاری با دبیرکل فعلی بیش از هر زمان دیگری دشوار شده است. مجموعه‌ای از تصمیمات متناقض، ضعف در ارتباطات رسمی و شکل‌گیری شائبه‌های مدیریتی، شرایطی را رقم زده که عبور از ممینی را به گزینه‌ای جدی و حتی اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده است.

در چنین فضایی، برکناری قریب‌الوقوع دبیرکل نه تنها به عنوان یک اقدام اصلاحی، بلکه مانند تلاشی برای بازسازی اعتماد از دست‌رفته در ساختار فوتبال کشور تلقی می‌شود؛ اعتمادی که بدون شفافیت، پاسخگویی و انسجام در تصمیم‌گیری، بازگشت آن دور از دسترس خواهد بود.

تصمیمات بدبین‌تر کرد. عملکرد ممینی در ماه‌های اخیر، تنها به این پرونده محدود نمی‌شود. ماجرای پیگیری‌های مکرر و نافرجام او برای دریافت ویزای آمریکا و کانادا نیز به سوزه رسانه‌ها تبدیل شد و این پرسش را ایجاد کرد که اولویت‌های مدیریتی در فدراسیون فوتبال تا چه اندازه به مأموریت‌های اصلی آن هم‌راستا است. این حواشی، در کنار سابقه ۴۳ ماهه حضور او در فدراسیون، تصویری پرچالشا از کارنامه مدیریتی‌اش ترسیم کرده است.

اکنون، با افزایش فشارها بر مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، به نظر می‌رسد

عبدی: تیم امید را برای ناگویا و المپیک می‌سازیم

آسیایک جام به ایران بدهکار است

فنی به پروژه‌ای بلندمدت برای صعود به المپیک ۲۰۲۸ است. او یادآور شد که این مسیر از چند سال قبل آغاز شده و بخش قابل توجهی از بازیکنان فعلی از همان ابتدا در این پروژه حضور داشته‌اند. عبدی معتقد است بسیاری از این نفرات امروز به بازیکنان تأثیرگذار لیگ برتر یا لژیونر تبدیل شده‌اند و این مساله نشان دهنده موفقیت برنامه‌ریزی صورت گرفته است.

عبدی با ابراز خوشبینی نسبت به آینده فوتبال ایران گفت که فوتبال کشور شایسته فتح جام در آسیاست و جمله‌ای را به زبان آورد که شاید مهم‌ترین بخش صحبت‌هایش بود: «آسیایک جام به فوتبال ایران بدهکار است.» او تأکید کرد که هیچ مسابقه‌ای از قبل قابل پیش بینی نیست، اما با حمایت فدراسیون فوتبال، وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و تلاش کادر فنی، تیم امید با بهترین شرایط ممکن راهی رقابت‌ها خواهد شد.

سرمربی تیم امید همچنین به اهمیت مسابقات دوستانه مقابل تیم‌های قدرتمند اشاره کرد و گفت نباید از شکست در دیدارهای تدارکاتی هراس داشت. به اعتقاد او، فلسفه بازی‌های دوستانه شناخت نقاط ضعف و رفع آنهاست و ترس از شکست، خود بزرگترین عامل ناکامی خواهد بود. عبدی معتقد است تنها با رقابت برابر حریفان بزرگ می‌توان برای مسابقات رسمی آماده شد. او در ادامه درباره فلسفه کاری خود نیز توضیح داد و نظم، انضباط و احترام را پایه‌های اصلی موفقیت هر تیم دانست. عبدی که مدارک مربیگری خود را در انگلستان دریافت کرده است، تأکید کرد تیمی که خارج از زمین نظم نداشته باشد، درون زمین نیز نمی‌تواند عملکرد کرد باشگاه‌ها در آستانه مسابقات رسمی نیز شرایطی فراهم کنند تا بازیکنان چند روز زودتر در اختیار کادر فنی قرار بگیرند.

اردوی ترکیه از دیگر صحبت‌های عبدی بود. او با اشاره به اینکه این اردو خارج از قیفادی برگزار می‌شود، توضیح داد که امکان دیدار با تیم‌های ملی وجود نداشت، اما فدراسیون شرایط مناسبی را فراهم کرده تا تیم امید برابر باشگاه‌های باکیفیت فوتبال ترکیه به میدان برود. از نگاه عبدی، سطح فنی این مسابقات حتی می‌تواند

برخی رقابت‌های آسیایی بالاتر باشد و چنین دیدارهایی بهترین فرصت برای شناسایی نقاط قوت و ضعف تیم و افزایش آمادگی بازیکنان پیش از حضور در بازی‌های آسیایی ناگویا است. مصرمربی امیدها در بخش دیگری از این گفت‌وگو تأکید کرد که بازی‌های آسیایی ناگویا تنها یکی از اهداف تیم امید را درگروهنه کنند. اگر این زنجیره پاره نشود، تیم این نسل بتواند به آرزوی دیرینه فوتبال ایران جامه عمل بپوشاند و ریل تازه‌ای برای آینده فوتبال کشور ترسیم کند.

سنگ محک جدی این پروژه خواهد بود، اما هدف نهایی، مسابقات انتخابی المپیک ۲۰۲۸ است؛ کارزاری که برای فوتبال ایران اهمیت حیثیتی دارد. آخرین حضور فوتبال ایران در المپیک به سال ۱۹۷۶ بازمی‌گردد و نسل‌های مختلف فوتبال کشور در نزدیک دهه پنج گذشته نتوانسته‌اند این قفل زنگ‌زده را باز کنند؛ طلسمی که در صورت تداوم تا سال ۲۰۲۸، به حسرت ۵۲ ساله تبدیل خواهد شد!

دیسپلین تیمی در کنار حمایت همه‌جانبه

در کنار پاژل‌های فنی، تزریق نظم‌آهنین، رفتار حرفه‌ای و هویت تیمی مشترک نیز از محورهای اصلی و خط قرمزهای کادر فنی محسوب می‌شود. هدف تنها چیدن یک تیم برای یک تورنمنت خاص نیست، بلکه ساختن مجموعه‌ای است که سربازان آن از نظر ذهنی، روانی و فنی توانایی جنگیدن در بالاترین سطح اتمسفر جهانی را داشته باشند. موفقیت این نسل اما تنها به ساق‌های بازیکنان و تفکرات کادر فنی گره نخورده است. همراهی بی‌شائبه باشگاه‌ها، حمایت همه‌جانبه و لجستیکی فدراسیون فوتبال، برنامه‌ریزی بدون نقص و دادن فرصت کافی برای هماهنگی، حلقه‌های مفقوده‌ای هستند که می‌توانند سرنوشت تیم امید را دگرگون کنند. اگر این قاسم حدادی‌فر، با همین تعداد بازیکن آرزوی دیرینه فوتبال ایران جامه عمل بپوشاند و ریل تازه‌ای برای آینده فوتبال کشور ترسیم کند.

پرش فنی

ضرورت این هزینه‌ها چه بود؟

در حالی که تیم ملی بزرگسالان خود را برای رقابت‌های مهمی همچون جام جهانی ۲۰۲۶ آماده می‌کرد، تیم‌های امید و جوانان در این مقطع قاعد مسابقات رسمی فوری بودند. تیم امید در مسیر آماده‌سازی برای بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ و المپیک ۲۰۲۸ قرار دارد و تیم جوانان نیز

دلار بوده است.

بر این اساس، مجموع هزینه این دو اردو به بیش از ۱.۵ میلیون دلار می‌رسد؛ رقمی که با احتساب نرخ ارز، معادل ده‌ها میلیارد تومان است و می‌توانست در حوزه‌هایی مانند توسعه زیرساخت‌های ورزشی در مناطق کمتر برخوردار هزینه شود.

پارادوکس زیرساخت‌ها

ظرفیت‌های داخلی مغفول مانده

ایران از امکانات تمرینی متعددی برخوردار است؛ از جمله کمپ تیم‌های ملی در تهران و زمین‌های استاندارد در شهرهایی مانند اصفهان، شیراز و تبریز که می‌توانستند در همان بازه زمانی میزبان این اردوها باشند. بدیهی است هزینه برگزاری اردو در داخل کشور به مراتب کمتر از اردوهای خارجی

توجه‌پذیر هستند که در چهارچوب برنامه‌ای مشخص و در آستانه رقابت‌های رسمی برگزار شوند. اعزام همزمان دو تیم پایه با چنین ابعاد و هزینه‌ای، در نبود ضرورت فوری، نیازمند شفاف‌سازی بیشتری است. انتظار می‌رود فدراسیون فوتبال با ارائه توضیحات دقیق، افکار عمومی را در جریان دلایل این تصمیم و نحوه تخصیص منابع قرار دهد.

فوتبال جهان

اعتراض بلژیک به پنالتی جنجالی

اعتراض شدید بلژیکی ها به اعلام نشدن یک ضربه پنالتی مقابل اسپانیا ، به مهم‌ترین حاشیه دیدار یک چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ تبدیل شد.
شاگردی رودی گارسیا معتقد بودند برخورد توپ با دست رودری در دقیقه ۶۲ باید با اعلام پنالتی همراه می شد، اما مایکل اولیور، داور انگلیسی، نه تنها بازی را ادامه داد، بلکه حتی از VAR نیز برای بازبینی صحنه استفاده نکرد.
گارسیا پس از بازی این تصمیم را غیرقابل درک دانست و آن را یکی از عوامل حذف تیمش عنوان کرد.
با این حال، بررسی قوانین IFAB نشان می دهد تصمیم تیم داوری مطابق مقررات بوده است؛ زیرا توپ ابتدا با ضربه سر آمریکک لا پورت تغییر مسیر داده و سپس از فاصله ای بسیار کوتاه به دست رودری برخورد کرده است. طبق قوانین، اگر بازیکن فرصت کافی برای واکنش نداشته باشد، چنین برخوردی خطای هند محسوب نمی شود و بنابراین تصمیم داور از نظر قانونی صحیح بوده است.

فیفا چمن فینال جام جهانی را فروخت!

فیفا در اقدامی متفاوت و جنجالی، فروش قطعاتی از چمن استفاده شده در دیدار فینال جام جهانی ۲۰۲۶ را آغاز کرد. این محصول که با قیمت ۴۵۰ دلار در فروشگاه رسمی فیفا عرضه شده، شامل بخشی واقعی از چمن ورزشگاه مت آلیف محل برگزاری فینال است و در یک محفظه لوکس اکریلیکی همراه با فلش یادبود به خریداران تحویل داده می شود.
فیفا این یادبود را اثری منحصربه فرد برای علاقه مندان و مجموعه داران فوتبال معرفی کرده است. با این حال، ابعاد دقیق این قطعات هنوز مشخص نشده و فیفا نیز درباره واحد اندازه گیری آن توضیحی نداده است.
همچنین اعلام شده سفارش آن تنها به آمریکا و کشورهای اروپایی ارسال خواهد شد و هیچ محصولی پیش از پایان دیدار فینال به دست خریداران نمی رسد. این اقدام در حالی انجام شده که فیفا پیش تر به دلیل قیمت بالای بلیت های جام جهانی با انتقادهای فراوانی روبه رو شده بود.

وینیسوس در آستانه تمدید

رئال مادرید و وینیسوس جونیور به توافق نهایی برای تمدید قرارداد نزدیک شده اند و انتظار می رود مذاکرات نهایی پس از پایان جام جهانی ۲۰۲۶ انجام شود.
رسانه های اسپانیایی گزارش داده اند که مدیران باشگاه و نمایندگان ستاره برزیلی برای اواخر ماه جولای جلسه سرنوشت سازی برنامه ریزی کرده اند. وینیسوس که تمایل خود را برای ادامه حضور در سانتیاگو برنابائو اعلام کرده، علاوه بر افزایش قابل توجه دستمزد، جایگاه مهم تری نیز در تیم خواهد داشت و فصل آینده به عنوان کاپیتان دوم رئال وارد رقابت ها می شود.
تمدید قرارداد او بخشی از برنامه بلندمدت باشگاه برای حفظ ستون های اصلی تیم است؛ سیاستی که با نظر ژوزه مورینیو، سرمربی جدید کیهانشا، ها، دنبال می شود. مدیران رئال هیچ برنامه ای برای فروش این ستاره ندارند و امیدوارند پیش از آغاز فصل جدید، همه جزئیات قرارداد جدید به طور رسمی نهایی شود.

ستاره فرانسه، هدف جدید یونایتد

منچستریونایتد پس از انصراف غیرمنتظره در جذب اردسون، هافبک آتالانتا، حالا مانو کونه، ستاره فرانسوی رم را به عنوان هدف اصلی خود انتخاب کرده است.
مذاکرات با درسون تا مراحل پایانی پیش رفته و حتی توافق اولیه نیز حاصل شده بود، اما باشگاه انگلیسی در آخرین لحظه از ادامه معامله منصرف شد. اکنون طبق گزارش رسانه های ایتالیایی، یونایتد آماده است برای تقویت خط میانی خود به سراغ کونه برود، هرچند رم برای فروش این بازیکن کمتر از ۵۵ میلیون یورو رضایت نخواهد داد.
مدیران باشگاه ایتالیایی برای رعایت قوانین فیرفیو مالی حاضر به فروش برخی ستاره ها هستند، اما قصد ندارند با مبلغی پایین تر از ارزش واقعی، کونه را از دست بدهند.
در حالی که رقابت برای جذب این هافبک شدت گرفته، یونایتد باید هرچه سریع تر پیشنهاد رسمی خود را ارائه کند.

کورتوا؛ شاید یک سال از تیم ملی دور بمانم!

تیبو کورتوا پس از مصدومیت در دیدار برابر اسپانیا، احتمال دوری طولانی از تیم ملی بلژیک را مطرح کرد.
دروازه بان رئال مادرید که به دلیل آسیب عضلانی در جریان مسابقه زمین را ترک کرد، گفت که شاید یک ملت های اروپا را از دست بدهد و برای مقدماتی یورو بازرگردد. او گفت هنوز تصمیم نهایی گرفته نشده و این موضوع به نظر فدراسیون فوتبال بلژیک نیز بستگی دارد.
کورتوا درباره مصدومیتش توضیح داد هنگام ارسال توپ های بلند احساس گرفتگی در همسترینگ داشت و دیگر قادر به ادامه بازی نبود. او همچنین از سنه لامنس، جانشین خود، دفاع و تأکید کرد نباید این دروازه بان جوان به خاطر اشتباه روی گل دوم اسپانیا مورد سرزنش قرار بگیرد.
کورتوا ابراز امیدواری کرد که نتیجه MRI مشکل جدی نشان ندهد تا بتواند از اواسط ماه اوت در تمرینات رئال مادرید تحت هدایت ژوزه مورینیو حاضر شود.

فران در آستانه پیوستن به پاری سن ژرمن

فران تروسر به یکی از سوزوهای داغ نقل و انتقالات تابستانی تبدیل شده و گزارش ها از توافق شخصی این مهاجم با پاری سن ژرمن خبر می دهند.
رسانه های اسپانیایی مدعی اند لوئیس انریکه که پیش تر در تیم ملی اسپانیا به این بازیکن اعتماد کامل داشت، خواهان جذب دوباره او در پاریس شده است. گفته می شود توافق با خود بازیکن حاصل شده و اکنون تنها مذاکره با بارسلونا بر سر مبلغ انتقال باقی مانده است.
با توجه به اینکه تنها یک سال از قرارداد تروسر باقی مانده، بارسلونا مخالفتی با فروش او ندارد و این انتقال می تواند به بهبود وضعیت مالی باشگاه نیز کمک کند.
هرچند تروسر فصل خوبی را پشت سر گذاشته، اما هرگز جایگاه ثابتی در ترکیب اصلی ایارس نداشته و با احتمال جذب مهاجمان جدید، شانس او برای حضور ثابت در ترکیب کاهش یافته است.

کابوس شیاطین سرخ در لس آنجلس

روایت تلخ از تنهاترین بلژیکی روی زمین

کابوس جانشینی کورتوا

برای این دروازه بان جوان، این نخستین و غیرمنتظره ترین تجربه بازی در جام جهانی بود که در برابر چشمان میلیون ها بیننده در سراسر جهان به یک کابوس بدل شد.
همه چیز از دقیقه ۷۱ آغاز شد، جایی که تیبو کورتوا، سنگریان شماره یک بلژیک به دلیل مصدومیت مجبور به ترک زمین شد و لامنس بدون آمادگی قبلی و به اصطلاح با بدن سرد فراخوانده شد تا درون دروازه قرار بگیرد.
اما آنچه اوضاع را برای او دشوارتر کرد، مدیریت جوان و پدیده این فصل منچستریونایتد، تنها یک حرکت پیش بینی نشده و یک دفع بد توپ کافی بود تا تعطیلات تابستانی او با تلخ ترین حس ممکن آغاز شود.
این روایت منزوی ترین و تنهاترین «شیطان سرخ» در ورزشگاه مجلل سوفای لس آنجلس است.
جوانی که حتی آغوش گرم و صمیمانه هم تیمی هایش نیز نتوانست ذره ای از بار سنگین این تراژدی ملی را روی شانه هایش سبک کند.

پیداه روی یک ونیم دقیقه ای لامنس از مستطیل سبز تا ورودی رختکن، پس از خداحافظی غمناک با هواداران بلژیکی، برای او گویی ساعت ها به طول انجامید. از نگاه دوربین های مستقر در سقف ورزشگاه سوفای، تصویر او شبیه به یک نقطه زرد کوچک و ماتم زده بود که با سبزی فرو افتاده به سمت خروجی گام برمی داشت.
در میانه راه، آمادو اوانا او را در آغوش کشید و به او تسلی داد، یکی از اعضای کار فنی نیز پیوهو در تلاش کرد لبخندی روی لبان او بنشاند. اما آخرین تصویر ثبت شده از لامنس، شلیک خشمگینانه پایش به یک گلوه کاغذی روی زمین بود، پیش از آنکه در تاریکی راهروهای استادیوم محو شود.

چرا برخی ستاره ها کنار لوگوی اسپانسر عکس نمی گیرند؟

راز پنهان جایزه بهترین بازیکن جام جهانی

بازیکن، کنار لوگوی برند آچو قرار نگرفت زیرا در ایالات متحده سن قانونی مصرف الکل ۲۱ سال است و او هنوز به این سن نرسیده است.

امپایه؛ تصمیمی فراتر از قوانین

آچو(که یکی از اسپانسرهای فیفا است) عکس می گیرند، برخی دیگر همان جایزه را

بدون هیچ تبلیغ تجاری دریافت می کنند. این تفاوت تصادفی نیست، بلکه بخشی از سیاست رسمی فیفاست؛ سیاستی که برای احترام به باورهای مذهبی، قوانین کشور میزبان و حتی تصمیم شخصی برخی بازیکنان طراحی شده است.

دونسخه از یک جایزه

فیفا برای هر مسابقه دو نسخه از جایزه و یک گرانند بهترین بازیکن آماده می کند. نسخه نخست دارای لوگوی جامی مالی جایزه، یعنی یک برند آچو است و نسخه دوم هیچ تبلیغی ندارد و تنها عبارت «بهترین بازیکن مسابقه» روی آن دیده می شود.

طبق اعلام فیفا، بازیکنانی که به دلیل مذهبی نمی خواهند تصویرشان در کنار تبلیغ نوشیدنی های الکلی ثبت شود، می توانند نسخه بدون تبلیغات را درخواست کنند. همچنین اگر برنده جایزه از نظر قوانین کشور میزبان به سن قانونی مصرف الکل نرسیده باشد، فیفا بدون نیاز به درخواست بازیکن، به طور خودکار از نسخه بدون تبلیغات استفاده می شود.

به همین دلیل، لامین یامال، ستاره جوان اسپانیا، هنگام دریافت جایزه بهترین بازیکن، کنار لوگوی اسپانسر عکس نمی گیرد؛ اما در مراسم بعدی، او با یک لوگوی اسپانسر عکس می گیرد.
توماس پارتی، هافبک غنا، با چند اتهام تجاوز در انگلیس در انتظار محاکمه است و تنها به دلیل رد شدن درخواست ویزایش از سوی کانادا نتوانست در شروع مسابقات حضور داشته باشد. در مقابل، رایان مندز، کاپیتان کیورود واشرف کیمبی، کاپیتان مراکش، با وجود مواجهه با اتهامات مشابه، برای تیم های ملی کشورشان به میدان رفتند.

این اتفاق بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که آیا فدراسیون های فوتبال باید تا زمان روشن شدن وضعیت قضایی بازیکنان، از حضور این هواداران با انجام حرکات نژادپرستانه علیه «آی شو اسپید»، چهره مشهور فضای مجازی، پرائت باید ملاک تصمیم گیری باشد؟

اولین دروازه

۶۶

پیداه روی یک ونیم دقیقه ای لامنس از مستطیل سبز تا ورودی رختکن، پس از خداحافظی غمناک با هواداران بلژیکی، برای او گویی ساعت ها به طول انجامید. از نگاه دوربین های مستقر در سقف ورزشگاه سوفای، تصویر او شبیه به یک نقطه زرد کوچک و ماتم زده بود که با سبزی فرو افتاده به سمت خروجی گام برمی داشت.

حمایت تمام قد هم تیمی ها

پس از سوت پایان بازی، لامنس که به شدت بابت این شب کابوس وار سرخورده شده بود، با چشمانی اشکبار و همدردی در گوش، بدون کلمه ای صحبت با رسانه ها از میکسدزون عبور کرد و سوار اتوبوس تیم شد. با این حال، رختکن بلژیک به جای سرزنش، به پناهگاهی برای حمایت از او تبدیل شد.
«من سخته را محکم بغل کردم. این بدترین و مزخرف ترین حس ممکن برای یک دروازه بان است. اما سخته پسر فوق العاده ای است و قوی تر از قبل برمی گردد. او

ذهنیت قدرتمندی دارد و ذره ای به کیفیت او در یونایتد شک ندارم.»
برندان مکله، مدافع تیم نیز افزود: «اینها درس های بزرگی برای آینده هستند. توپ درست قبل از او به زمین خورد و مهارش اصلاً راحت نبود. همه ما شوکه شدیم، اما ما یک تیم واقعی هستیم و پشت هم می ایستیم.»
تیموئی کاستانیه نیز با تبریک به روحیه او گفت: «شکست امروز تقصیر سخته نبود، ما در ساختار تیمی پتانسیل بهتری داشتیم و مقصر اصلی خودمان هستیم.»
این حمایت ها به رختکن محدود نشد؛ فیلیپ ژوس، کارشناس برجسته بلژیکی، لامنس را

لاروخا در آستانه فتح جهان بدون مهاجم کلاسیک

دلافوئنته با فلسفه اش برنده می شود

آزمون بزرگ مقابل فرانسه

با این حال، بازی با بلژیک یک زنگ خطر برای اسپانیا هم بود. این تیم موقعیت های زیادی ایجاد می کند، اما در تبدیل آنها به گل چندان موفق نیست. برخلاف بسیاری از مدعیان

که از کمترین فرصت ها بیشترین استفاده را می برند، اسپانیا برای گلزنی به تعداد زیادی موقعیت نیاز دارد؛ موضوعی که می تواند برابر حریف قدرتمندی مانند فرانسه دردسرساز شود.

مقابل تیمی مانند فرانسه، که فرصت های بسیار کمتری در اختیار حریف قرار می دهد و از مهاجمان فوق العاده ای بهره می برد، این ضعف می تواند هزینه سنگینی داشته باشد. با این وجود، دلافوئنته تاکنون نشان داده حاضر نیست دلافوئنته طلی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، سیستم نیست. دلافوئنته طی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی ایجاد نکرد.
اینکه فابیان روس جای پدری را گرفت و همان بازیکن گل نخست مسابقه را به ثمر رساند، نشان داد در تیم ملی اسپانیا هیچ بازیکنی فراتر از سیستم نیست. دلافوئنته طی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی ایجاد نکرد.
اینکه فابیان روس جای پدری را گرفت و همان بازیکن گل نخست مسابقه را به ثمر رساند، نشان داد در تیم ملی اسپانیا هیچ بازیکنی فراتر از سیستم نیست. دلافوئنته طی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی ایجاد نکرد.
اینکه فابیان روس جای پدری را گرفت و همان بازیکن گل نخست مسابقه را به ثمر رساند، نشان داد در تیم ملی اسپانیا هیچ بازیکنی فراتر از سیستم نیست. دلافوئنته طی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی ایجاد نکرد.
اینکه فابیان روس جای پدری را گرفت و همان بازیکن گل نخست مسابقه را به ثمر رساند، نشان داد در تیم ملی اسپانیا هیچ بازیکنی فراتر از سیستم نیست. دلافوئنته طی سال های حضورش در ده های پایه فوتبال اسپانیا، رابطه ای مبتنی بر اعتماد به نسل فعلی ایجاد نکرد.

داد، خبری که یادآور این واقعیت بود که حتی بزرگترین رویداد ورزشی جهان نیز نمی تواند رنج جنگ را متوقف کند.
این حادثه نشان داد میلیون ها نفر در حالی مسابقات را دنبال می کنند که در نقاطی از جهان، زندگی همچنان زیر سایه درگیری و خشونت جریان دارد.
شاید فوتبال همچنان بهترین زبان مشترک میان ملت ها باشد، اما این جام جهانی نشان داد که برای ساختن جهانی بهتر، تنها زیبایی های مستطیل سبز کافی نیست.

فوتبال همچنان زیباست اما...

با وجود تمام این حاشیه ها، جام جهانی

نژادپرستی

جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر ثابت کرد که فوتبال هنوز نتوانسته از سایه نژادپرستی فاصله بگیرد. از اظهارات توهین آمیز برخی کارشناسان تلوزیونی گرفته تا رفتار بخشی از تماشاگران، نمونه های مختلفی از تبعیض بود که در این رقابت ها دیده شد.

یکی از جنجالی ترین موارد زمانی رخ داد که نماینده مجلس پاراگوئه، سلسا آماریا، پس از شکست کشورش برابر فرانسه، کیلیان امپایه را با عباراتی توهین آمیز و نژادپرستانه هدف حمله قرار داد. این اظهارات چنان واکنش گسترده ای به همراه داشت که سنای پاراگوئه رسماً آنها را محکوم کرد.

همچنین در جریان مسابقات آژانتین، برخی هواداران با انجام حرکات نژادپرستانه علیه «آی شو اسپید»، چهره مشهور فضای مجازی، پرائت باید ملاک تصمیم گیری باشد؟

عدالت در این مسابقه رعایت نشده است.

نژادپرستی

جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر ثابت کرد که فوتبال هنوز نتوانسته از سایه نژادپرستی فاصله بگیرد. از اظهارات توهین آمیز برخی کارشناسان تلوزیونی گرفته تا رفتار بخشی از تماشاگران، نمونه های مختلفی از تبعیض بود که در این رقابت ها دیده شد.

یکی از جنجالی ترین موارد زمانی رخ داد که نماینده مجلس پاراگوئه، سلسا آماریا، پس از شکست کشورش برابر فرانسه، کیلیان امپایه را با عباراتی توهین آمیز و نژادپرستانه هدف حمله قرار داد. این اظهارات چنان واکنش گسترده ای به همراه داشت که سنای پاراگوئه رسماً آنها را محکوم کرد.
همچنین در جریان مسابقات آژانتین، برخی هواداران با انجام حرکات نژادپرستانه علیه «آی شو اسپید»، چهره مشهور فضای مجازی، پرائت باید ملاک تصمیم گیری باشد؟

عدالت در این مسابقه رعایت نشده است.

عدالت در این مسابقه رعایت نشده است.

روایت

رسانه‌های اروپا چگونه نبرد نفسگیر جام جهانی را روایت کردند؟

شکست تلخ اما آبرومندانه

حذف بلژیک از جام جهانی ۲۰۲۶ پس از شکست ۲ بریک مقابل اسپانیا، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های اروپایی داشت؛ دیداری که اگرچه با صعود اسپانیا به نیمه‌نهایی به پایان رسید، اما بسیاری از روزنامه‌های بلژیکی معتقد بودند شیاطین سرخ با وجود شکست، یکی از بهترین نمایش‌های خود در این تورنمنت را ارائه کردند. در مقابل، رسانه‌های اسپانیایی از میکل مرینو به عنوان ناجی تیم ملی این کشور یاد کردند و مطبوعات فرانسه نیز با نگاهی محتاطانه، نسبت به قدرت حریف آینده خروس‌ها هشدار دادند.

صبح پس از این شکست، تقریباً تمام روزنامه‌های بلژیک با واژه‌هایی مشابه روی دکه‌ها رفتند: «بی‌رحمانه»، «جه تلخ» و «ظالمانه» توصیف مشترک رسانه‌هایی بود که حذف تیم ملی کشورشان را با وجود عملکرد قابل قبول، بسیار دردناک می‌دانستند. روزنامه «DH» ضمن تمجید از نمایش شاگردان رودی کارسیا نوشت: «آفرین شیاطین؛ شکست سخت بود اما متصفانه.» این روزنامه تأکید کرد بلژیک با برنامه‌ای دقیق و متناسب با توانایی‌هایش، فاصله زیادی تا رقم زدن یک شگفتی نداشت. در گزارش این رسانه، واکنش‌های درخشان تیبو کورتوا و همچنین اشتباه سرنوشت‌ساز سسنه لامزن، دروازه‌بان دوم تیم، دو نقطه عطف مسابقه معرفی شدند.

اشتباهی که همه درباره آن نوشتند

تقریباً تمام رسانه‌های بلژیکی روی یک موضوع اتفاق نظر داشتند: اشتباه لامزن در دقایق پایانی که زمینه‌ساز گل پیروزی اسپانیا شد، مهم‌ترین عامل حذف شیاطین سرخ بود. با این حال، تحلیل‌ها تنها به این اشتباه محدود نشد و بسیاری از روزنامه‌ها آینده روی گارسیا را نیز زیر ذره‌بین بردند. از آنجا که قرارداد سرمربی بلژیک به پایان رسیده است، رسانه‌ها معتقدند اکنون زمان ارزیابی عملکرد او فرا رسیده و تصمیم درباره ادامه همکاری با کارسیا نخستین موضوع مهم فدراسیون فوتبال بلژیک خواهد بود. روزنامه‌های «لو سواره» و «سوداینفو» نیز تصویری مشابه ارائه کردند: تیمی چنگنده که تا آخرین لحظه ایستادگی کرد اما در نهایت در واپسین دقایق تسلیم شد. این رسانه‌ها با عباراتی مانند «بلژیک سربلند حذف شد»، «شیاطین با اسلحه در دست از جام خداحافظی کردند» و «شکستی تلخ اما آبرومندانه»، از عملکرد بازیکنان تمجید کردند. آنها همچنین از تیبو کورتوا به عنوان قهرمان نیمه دوم مسابقه نام بردند و معتقد بودند دروازه‌بان باتجربه بلژیک تا پیش از مصدومیت، بارها تیمش را از فروپاشی نجات داد.

رسانه‌های هلندی زبان

در بخش هلندی‌زبان بلژیک نیز فضای رسانه‌ای تفاوت چندانی نداشت. روزنامه «نیوسپااله» با تیتیر «شیاطین گرین» به خانه بازمی‌گردند» نوشت این تیم در طول جام جهانی روندی صعودی داشت و بازی به بازی بهتر شد. این روزنامه تأکید کرد بلژیک با وجود مصدومیت چند بازیکن کلیدی از جمله پوری تیلمانس و تیبو کورتوا، تا آخرین نفس جنگید و سزاورا شوقی است. با این حال جمله‌ای که بیش از همه در گزارش این رسانه به چشم می‌خورد، بیانگر حس مشترک مردم بلژیک بود: «این همه تلاش، برای هیچ.» روزنامه ورزشی «هت لانتسنته نیوز» نیز این مسابقه را «تلاشی هالیوودی» توصیف کرد؛ مسابقه‌ای که نتیجه مصدومیت‌ها و در نهایت یک اشتباه فردی، رؤیای بلژیک را نابود کرد.

اسپانیا؛ مرینو، ناجی لاروخا

در سوی دیگر فضای رسانه‌های اسپانیا کاملاً متفاوت بود. قهرمان اصلی تیترا کسی نبود جز میکل مرینو؛ هافبکی که در دقیقه ۸۶ وارد زمین شد و تنها دو دقیقه بعد گل صعود اسپانیا را به ثمر رساند. روزنامه آس با تیتیر «برگردید» از مرینو تمجید کرد و او را ناجی تیم ملی نامید. سارکا، موندو دپورتیوو و اسپورت نیز با تیتراهایی چون «به نیمه‌نهایی رسیدیم»، «پیرو» و «برای ادامه رؤیا» جشن صعود لاروخا را روی جلد بردند. با این حال حتی رسانه‌های اسپانیایی نیز اعتراف کردند پیروزی برابر بلژیک بسیار دشوارتر از چیزی بود که انتظار می‌رفت. مارکا نوشت بسیاری تصور می‌کردند اسپانیا بدون دردرسر راهی نیمه‌نهایی خواهد شد، اما تیم منسجم و دفاعی بلژیک برای دقایق طولانی، شاگردان لوئیس دلا فونته را در تله تاکتیکی خود گرفتار کرد.

آزیر قرمز

پیروزی اسپانیا حالا نیمه‌نهایی جذابی برابر فرانسه را رقم زده است، دیداری که از همین حالا توجه رسانه‌های فرانسوی را به خود جلب کرده است. روزنامه اکسپ با تیتیر آزیر قرمز ضمن تمجید از صعود اسپانیا، تأکید کرد این تیم برخلاف انتظار، نمایش کاملاً مسلطی ارائه نداد و برای عبور از سد بلژیک با مشکلات فراوانی روبه‌رو شد. این روزنامه نوشت مصدومیت نیبو کورتوا و اشتباه جانشین او، سرنوشت مسابقه را تغییر داد و در نهایت تیمی به پیروزی رسید که مالکیت توپ، موقعیت‌های بیشتر و کیفیت فنی بالاتری داشت؛ هرچند نتیجه تا آخرین لحظه فنی لبه تیغ قرار داشت. اکنون اسپانیا با روحیه‌ای بالا راهی نیمه‌نهایی شده است، اما واکنش رسانه‌های اروپا نشان می‌دهد بلژیک نیز با وجود حذف، اعتبار و احترام خود را حفظ کرده و شکستش پیش از آنکه نشانه ضعف باشد، نتیجه یک نبرد نفسگیر و جزئیاتی سرنوشت‌ساز بود.

پیام اسپانیا پیش از نبرد بزرگ نیمه‌نهایی

فرانسه باید از ما بترسد

دلافونته:

ماموریت هنوز تمام نشده است

لوئیس دلافونته، سرمربی اسپانیا که تنها دو شکست در دوران حضورش روی نیمکت لاروخا تجربه کرده، تأکید کرد که تیمش هنوز به پایان راه نرسیده است: «از حضور در نیمه‌نهایی خوشحالیم، اما هدف ما بیشتر از این است. ما برای قهرمانی آمدمیم و تا آخرین لحظه می‌جنگیم.» دلافونته که اسپانیا را بر پایه اتحاد و کار گروهی ساخته، با اشاره به جمله‌ای از مارکوس اورلیوس گفته بود: «چیزی که برای کندو بد است، برای زنبور هم بد است.» او معتقد است موفقیت زمانی به دست می‌آید که همه بازیکنان خود را بخشی از یک مجموعه بدانند.

گزارش یک

در آستانه نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، اردوی اسپانیا با اعتمادبه‌نفسی مثال‌زدنی خود را برای رویارویی با فرانسه آماده می‌کند. بسیاری از کارشناسان، فرانسه را مدعی اصلی قهرمانی می‌دانند، اما لاروخا با تکیه بر دو پیروزی اخیر خود برابر خروس‌ها، به دنبال سومین برد متوالی است. لامین یامال و لوئیس دلافونته معتقدند که این فرانسه است که باید نگران باشد و اسپانیا با آرامش و انسجام خود، به دنبال تکرار موفقیت یورو ۲۰۲۴ خواهد بود.

اگر کسی باید بترسد، آنها هستند

پس از پیروزی ۱-۲ اسپانیا مقابل بلژیک در مرحله یک‌چهارم نهایی، لامین یامال، ستاره جوان لاروخا، با اعتمادبه‌نفس کامل گفت: «اگر کسی باید بترسد، آنها هستند. ما در یورو فرانسه را حذف کردیم و می‌دانیم که می‌توانیم دوباره این کار را انجام دهیم. دو تیم بزرگ مقابل هم قرار می‌گیرند، اما ما هیچ ترسی نداریم.» یامال که در دو تقابل اخیر اسپانیا برابر فرانسه (نیمه‌نهایی یورو ۲۰۲۴ و لیگ ملت‌ها ۲۰۲۵) موفق به گلزنی شده، حالا به دنبال سومین گل خود مقابل خروس هاست. او گفت: «بی‌صبرانه منتظر این بازی هستم. می‌دانم که روز خاصی خواهد بود.»

اسپانیا؛ فراتر از یک ستاره

در حالی که بسیاری از ستاره‌های جام جهانی مانند لیونل مسی، کیلیان امباپه، ارلینگ هالند، هری کین و عثمان دمبله برای کفش طلا رقابت می‌کنند، اسپانیا بدون تکیه بر درخشش فردی یک ستاره خاص، خود را به جمع چهار تیم پایانی رسانده است. یامال که تنها یک گل در این جام به ثمر رسیده، درباره انتقادهای از آمار گلزنی‌اش گفت: «اصلاً ناراحت نیستم. در یورو هم فقط یک گل زدم و قهرمان شدم. اگر جام جهانی را ببریم، هیچ‌کس از من نمی‌پرسد چند گل زده‌ای. مهم این است که تیم برنده شود.» نیکو ویلیامز نیز تأکید کرد که این دیدار با جزئیات کوچک تعیین خواهد شد:

«این مسابقه نشان می‌دهد واقعاً از چه جنسی هستیم و چقدر برای قهرمانی انگیزه داریم.»

تقابل دو سبک متفاوت

مالکیت در برابر ضد حملات

دلا فونته این مسابقه را تقابل دو سبک متفاوت توصیف کرد. فرانسه با ستاره‌های هجومی و توانایی فوق‌العاده در ضدحملات شناخته می‌شود، در حالی که اسپانیا با مالکیت توپ، کنترل بازی و انسجام دفاعی، حریفان را فرسوده می‌کند. لاروخا در مرحله گروهی به طور میانگین ۶۹ درصد مالکیت توپ

داشت و برابر بلژیک نیز همین روند را حفظ کرد. یامال درباره سبک بازی فرانسه گفت: «می‌دانیم آنها تیمی بسیار فیزیکی و باکیفیت هستند، اما ما هم بازی خودمان را انجام می‌دهیم و تلاش می‌کنیم مالکیت توپ را حفظ کنیم.» اسپانیا حالا به نقطه‌ای رسیده که شاید بیش از هر زمان دیگری به درخشش ستاره جوانش نیاز داشته باشد؛ ستاره‌ای که خودش هم احساس می‌کند زمان درخشیدن فرا رسیده است. یامال در پایان گفت: «با اعتمادبه‌نفس کامل به این بازی می‌روم. می‌دانم همه چیز خوب پیش خواهد رفت. روز

بسیار خاصی خواهد بود.»

برنده این دیدار

شانس اول قهرمانی است

تیبو کورتوا، دروازه‌بان بلژیک که در یک چهارم نهایی مغلوب اسپانیا شد، معتقد است هر تیمی از این دیدار پیروز بیرون بیاید، شانس اول قهرمانی خواهد بود. او گفت: «فرانسه و اسپانیا دو تیم برتر این جام هستند و دیدار آنها، فینال زودهنگام مسابقات است.»

فینال زودهنگام در نیمه‌نهایی

فرانسه و اسپانیا در حالی به مصاف

فیفا در آستانه یک تصمیم بحث‌برانگیز

داور فینال سوژه داغ فوتبال جهان

ایتالیایی برای مهم‌ترین مسابقه فوتبال جهان انتخاب شود، بسیاری از کارشناسان و هواداران این تصمیم را زیر سؤال خواهند برد حتی اگر ماریانی از نظر فنی کاملاً شایسته این مسئولیت باشد.

داور شایسته دیگری وجود ندارد؟

کلاتنبرگ با اشاره به تاریخ جام جهانی یادآور شد که از سال ۱۹۷۸ تاکنون سه بار داوران ایتالیایی قضاوت فینال را بر عهده داشته‌اند و اگر این اتفاق دوباره تکرار شود، انتقادهای فراوانی متوجه فیفا خواهد شد. او گفت: «منی گویم ایتالیا شایستگی این افتخار را ندارد، اما در سراسر جهان داوران توانمند زیادی حضور دارند. فیفا باید میان شش کاندیداسیون فوتبال جهان تعادل ایجاد کند.» این داور انگلیسی جایی که در سال ۲۰۱۰ یک داور انگلیسی، در سال ۲۰۱۴ یک ایتالیایی، در سال ۲۰۱۸ یک آرژانتینی و در سال ۲۰۲۲ یک داور لهستانی قضاوت فینال را بر عهده داشتند. به گفته او، سپردن دوباره این مسئولیت به یک ایتالیایی، پرسش‌های فراوانی درباره سیاست‌های فیفا ایجاد خواهد کرد.

شانس بالای ماریانی

در مقابل، یک نکته مهم به سود ماریانی وجود دارد: تیم ملی ایتالیا اصلاً به جام جهانی ۲۰۲۶ راه پیدا نکرده و بنابراین هیچ نگرانی بابت تعارض منافع یا ارتباط مستقیم او با تیم‌های حاضر در مراحل پایانی مسابقات وجود ندارد. ماریانی در جریان این رقابت‌ها تاکنون سه مسابقه را قضاوت کرده است؛ دیدار عربستان و اروگوئه، مسابقه کلمبیا و جمهوری دموکراتیک کنگو و همچنین بازی برزیل و ژاپن در مرحله یک‌شانزدهم نهایی که عملکرد او با ارزیابی مثبتی همراه بود.

تتها چند روز مانده به فینال جام جهانی ۲۰۲۶، بحث انتخاب داور این مسابقه حساس به یکی از مهم‌ترین سوژه‌های فوتبال جهان تبدیل شده است. در حالی که هنوز فیفا به طور رسمی نام داور دیدار نهایی را اعلام نکرده، مارک کلاتنبرگ، داور سرشناس و بازشسته انگلیسی، مدعی شده است که احتمال زیادی وجود دارد مائوریتزیو ماریانی، داور ایتالیایی، قضاوت فینال را بر عهده بگیرد، انتخابی که به اعتقاد او می‌تواند موجی از انتقادهای علیه فیفا به راه بیندازد. کلاتنبرگ در گفت‌وگو با پادکست Whistleblower روزنامه دیلی میل اعلام کرد بر اساس اطلاعاتی که دریافت کرده، ماریانی ۴۴ ساله اصلی‌ترین گزینه برای قضاوت فینال ۱۹ جولای در ورزشگاه ایست رادفورد است. این داور در سال‌های اخیر عملکرد موفقی در رقابت‌های بین‌المللی داشته و سابقه قضاوت دیدارهای مهمی از جمله فینال لیگ کنفرانس اروپا و فینال جام جهانی زیر ۲۰ سال را در کارنامه خود ثبت کرده است.

شائبه جانبداری

با وجود سابقه قابل قبول ماریانی، کلاتنبرگ معتقد است انتخاب یک داور ایتالیایی در شرایط فعلی، پیش از آنکه یک تصمیم فنی باشد، می‌تواند شائبه‌های مدیریتی ایجاد کند. او با اشاره به اینکه جیانی اینفانتینو رئیس فیفا، رشه‌ای ایتالیایی دارد و پیروئییی کولینا، رئیس کمیته داوران فیفا نیز اهل ایتالیاست، گفت نفوذ فوتبال ایتالیا در ساختار دآوری جهان بسیار بالاست و همین موضوع ممکن است حساسیت‌های زیادی ایجاد کند. به اعتقاد این داور سابق، اگر بار دیگر یک

و فرصت‌های اندکی برای تهدید دروازه حریف ایجاد کرد.

انتقاد از انتخاب‌های وهبی

محمد المغودی، روزنامه‌نگار ورزشی مراکش نیز چند تصمیم سرمربی را زیر سؤال برد. او استفاده از انس صلاح‌الدین در سمت چپ، انتقال مزراوی به مرکز دفاع و قرار دادن شمس‌الدین طالبی در ترکیب اصلی را تصمیماتی ناموفق توصیف کرد و معتقد بود طالبی می‌توانست به عنوان بازیکن تعویضی تأثیر بیشتری داشته باشد.

او همچنین به فهرست نهایی تیم پیش از آغاز جام جهانی اشاره کرد و اعتقاد داشت دعوت از نایف اکرد، در شرایطی که هنوز به آمادگی کامل نرسیده بود، یکی از اشتباهات کادر فنی محسوب می‌شود. مصدومیت عبدالصمد الزرولوی پیش از شروع مسابقات و آسیب‌دیدگی اسماعیل

رونو بازیسازی اتخاذ شد، اما به اعتقاد کارشناسان نتیجه معکوس داشت. العمرائی معتقد است با خروج مزراوی از جناح چپ، فضای بیشتری در آن منطقه ایجاد شد و عثمان دمبله بارها از همین نقطه دفاع مراکش را آزار داد. او تأکید کرد استفاده از مروان سعدان یا رضوان جهلال در کنار عیسی دیوب در قلب دفاع، می‌توانست انتخاب منطقی‌تری باشد.

توان در ایجاد موقعیت

کارشناسان همچنین افت بدنی بازیکنان مراکش را یکی از عوامل اصلی شکست دانستند. دریافت دو گل در فاصله تنها شش دقیقه، به اعتقاد آنها نشان داد شیرهای اطلس توان حفظ شدت و تمرکز خود برابر تیمی با کیفیت فرانسه را نداشتند. از سوی دیگر، مراکش با وجود عقب‌نشینی و استفاده از دفاع فشرده، نتوانست از ضدحملات بهره کافی ببرد

بونو، تنها سد برابر طوفان فرانسه

کارشناسان برنامه «استودیو الموندیال» بر این باور بودند که مراکش در حد و اندازه رقابت با فرانسه ظاهر نشد و اگر درخشش یاسین بونو درون دروازه نبود، شکست این تیم می‌توانست با اختلافی بسیار سنگین‌تر رقم بخورد. هشام العمرائی، ملی‌پوش سابق مراکش، در تحلیل این دیدار گفت فرانسه در بیشتر دقایق بازی برتری محسوسی داشت و تنها مانع آنها برای رسیدن به گل‌های بیشتر، واکنش‌های فوق‌العاده بونو بود. او در توصیف این مسابقه اظهار داشت: «فرانسه مقابل بونو بازی کرد، نه مقابل یک تیم.»

تصمیمات تاکتیکی جنجال‌ساز

بخش عمده انتقادهای متوجه تصمیمات محمد وهبی در ترکیب اولیه بود. یکی از مهم‌ترین موارد، انتقال نصیر مزراوی از سمت چپ به قلب خط دفاع بود، تصمیمی که با هدف بهبود

شهامت و جرأت؛ مهم‌ترین فاکتور انتخاب سرمربی تیم ملی

۱۶ بازیکن بالای ۳۰ سال را کنار بگذار!

گزارش یک

محمد فاکتورلو

خبرنگار

جام جهانی ۲۰۲۶ برای فوتبال ایران مثل همیشه خیلی زود و با پایان مرحله گروهی تمام شد تا دوران رویاپردازی هایمان در بزرگترین آوردگاه فوتبال جهان مثل ادوار قبل کوتاه باشد. این بار شاید تصور می‌کردیم با ۴۸ تیمی شدن جام فرصت مناسبی نصب‌مان شده تا آرزویی که زمانی محال به نظر می‌رسید را ممکن کنیم. این بار قرعه هم یارمان بود و شرایط گروه به گونه‌ای به نظر می‌رسید که می‌شد صعود کرد اما نشد که نشد. متأسفانه در این تورنمنت هم نتیجه نگرفتیم و حتی اگر شکست نخورده باشیم، نه برنده شدیم، نه فوتبال باکیفیتی بازی کردیم و نه از گروه صعود کردیم تا دل‌مان به رکورد حذف بدون شکست خوش باشد. جدا از ماجرای نتیجه، طی دو هفته گذشته بحث دستاوردهای فنی تیم ملی هم داغ بود و البته بسیاری روی این نکته مانور کردند که با میدان ندادن به بازیکنان جوان یا نفراتی که بتوانند تا چند سال آینده برای تیم ملی بازی کنند و مؤثر باشند در این زمینه هم دستاوردی نداشتیم چرا که عملاً هیچ بازیکن جوانی به میدان نفت و نفرت زیر ۳۰ سال خیلی کم بازی کردند. بعد از اردوی نسبتاً طولانی آماده‌سازی تیم ملی در تهران که چند بازی درون تیمی را هم شامل شد مسعود محبی، دانیال

اسماعیلی فر، حسین ابرقویی، عارف آقاسی، مهدی هاشم‌نژاد، محمد مهدی محبی، عارف حاجی‌عیدی و احسان محروقی خط خوردند و به اردوی نسبتاً مفصل ترکیه نرفتند. از این جمع جدا از اسماعیلی‌فر ۲۳ ساله، نفراتی مثل آقاسی و ابرقویی به‌زودی ۳۰ سالگی را تمام خواهند کرد اما مسعود محبی ۲۲ سال دارد، هاشم‌نژاد ۲۴ ساله است، حاجی‌عیدی ۲۷ و محروقی ۲۲ ساله بودند.

کادر فنی تیم ملی قبل از ورود به تورنمنت و در آخرین مهلت برای تعیین لیست نهایی نیز محمد خلیفه، کسری طاهری، امیرحسین محمودی، امید نورافکن و هادی حبیبی‌نژاد را کنار گذاشت که غیر از دو نفر آخر که یکی در آستانه ۳۰ سالگی و دیگری ۳۱ سالگی است سن بازیکن اول ۲۰، ۲۱ و ۱۹ سال سه داشتند.

از بین بازیکنان حاضر در لیست نهایی البته امیرمحمد زقانی‌یا و دانیال ایری که ۲۰ و ۲۲ سال سن داشتند اصلاً در این تورنمنت بازی نکردند. از جمع بازیکنان زیر ۳۰ سال فقط محمد محبی بازیکن ترکیب اصلی بود که در هر سه مسابقه به میدان رفت و یک گل هم زد. غیر از او مهدی قایدی ۲۷ ساله فقط یک نیمه مقابل نیوزیلند، آریا یوسفی ۲۴ ساله فقط یک نیمه مقابل نیوزیلند، محمد قربانی ۲۵ ساله فقط یک بازی مقابل مصر، امیرحسین حسین‌زاده دو بازی که جمعاً به ۲۰ دقیقه نمی‌رسید و صالح جردانی ۲۷ ساله دو بازی یک نیمه‌ای انجام دادند. همچنین از جمع بازیکنان زیر ۳۰ سال ندیس درگاهی که ۲۹ سال سن دارد اصلاً

بازی نکرد.

اما در طرف مقابل ۴ بازیکن ۳۰ سال و بالای ۳۰ سال در این تورنمنت برای تیم ملی بازی کردند و غیر از دو دروازه‌بان بالای ۳۰ سال(نیازمند و حسینی) همه بازیکنان مسن تیم ملی در این تورنمنت به میدان رفتند و خیلی‌هایشان هم در هر سه مسابقه فیکس بودند. قبل از جام جهانی کادر فنی تیم ملی اعلام کرد به این دلیل بازیکنان باتجربه را انتخاب کردند چون بیشتر این نفرت‌ا تجربه حضور در جام جهانی قبلی و شرایط سیاسی حاکم برآن تورنمنت را دیده و تجربه کرده بودند. در واقع معیار اصلی انتخاب این نفرت‌ا مسن فنی نبود اما حالا چه واقعیت اینکه سرمربی بعدی تیم ملی هر فردی که باشد باید جرأت

کنار گذاشتن نفرتا مسن و رویکرد به بازیکنان جوان را داشته باشد. در واقع سرمربی بعدی تیم ملی باید جرأت کنار گذاشتن این ۱۶ بازیکن بالای ۳۰ سال را داشته باشد کما اینکه بیشتر این نفرتا واقعاً در حوزه ملی و آوردگاه‌های بزرگ تمام شده‌اند و بقیه نیز چیز بیشتری برای ارائه نخواهند داشت. سرمربی بعدی تیم ملی هر که باشد باید جرأت کنار گذاشتن نفراتی مثل بیرانوند، رضاییان و مهدی طارمی را هم داشته باشد. در شرایطی که احسان حاج‌صفی، جهانپخش، شجاع و بازیکنان مسن تیم ملی که بیشترشان به اندازه کافی طعم شیرین حضور در تورنمنت‌های بزرگ را چشیده‌اند، خداحافظی بلد نیستند و منتظر لیست بعدی و فیکادی آینده مانده‌اند این جسارت

و جرأت باید نزد سرمربی بعدی تیم ملی وجود داشته باشد که با تبعی متحول شده برای جام ملت‌های آسیا آماده شود. باور کنید بدون این ۱۶ بازیکن هم می‌توان تیم ملی خوبی داشت کما اینکه کلی بازیکن زیر ۳۰ سال با نفرتا جوان قبل از جام جهانی در تیم ملی حضور داشتند که حالا می‌توانند با ارتقای موقعیت‌شان به بازیکن اصلی تبدیل شوند. در عین حال بسیاری از بازیکنان تیم ملی امید نیز بعد از بازی‌های آسیایی ناگویی می‌توانند عضو از تیم ملی در جام ملت‌های آسیا باشند به شرط اینکه واقعاً عزمی در فدراسیون فوتبال وجود داشته باشد که بالاخره از نسلی که با جام جهانی را تجربه کرد عبور کرده و به بازیکنان جوان‌تر فرصت عرض

اندام دهد.

این جسارت اگر نزد مدیران فدراسیون فوتبال وجود داشته باشد تبدیل به مهم‌ترین فاکتور برای انتخاب سرمربی بعدی تیم ملی خواهد شد و پروسه جوان‌سازی تیم ملی رسماً آغاز می‌شود. در عین حال یقین داریم که اگر این پروژه اجرایی شود هیچ‌کس با شکست دوباره در جام ملت‌ها سرخورده نخواهد شد چرا که تیم ملی نوظهور با تجربه بزرگ حضور در جام ملت‌ها می‌تواند با اهدافی تعالی برای جام جهانی آماده شود. اهدافی که با نسل تازه قابل دسترسی‌تر به نظر می‌رسد و حتی حاصل نشود پله‌های نخست ساخت یک تیم قدرتمند برداشته شده و می‌تواند کاملاً امیدوارکننده باشد.

فوتبال را نمی‌شود با چهار سال برنامه‌ساخت

سال ۱۹۹۳، ژاپن فقط یک لیگ حرفه‌ای راه‌اندازی نکرد؛ یک تفکر جدید را پایه گذاشت. سه دهه بعد، فدراسیون فوتبال این کشور سند «Japans Way» را به عنوان فلسفه ملی فوتبال منتشر کرد؛ سندی که فوتبال را پروژه‌ای ملی می‌داند و از توسعه مربیان، فوتبال پایه، آموزش، استعدادیابی و حضور در فوتبال اروپا به عنوان اجزای یک زنجیره واحد نام می‌برد. هدف نهایی نیز جاطلبانه است: تبدیل ژاپن به یکی از قدرت‌های برتر فوتبال جهان.

در فوتبال ایران اما کمتر پروژه‌ای عمر یک دهه را تجربه کرده است. مدیران تغییر کرده‌اند، سرمربیان آمده و رفته‌اند و هر دوره، اولویت‌های تازه‌ای تعریف شده است. نتیجه، چرخه‌ای از شروع‌های دوباره بوده؛ بدون آنکه پروژه‌ای فرصت رسیدن به مقصد را پیدا کند.

تفاوتی که در اروپا ساخته شد

اگر فاصله امروز ایران و ژاپن را بتوان در یک قاب خلاصه کرد، آن قاب احتمالاً نقشه فوتبال اروپا خواهد بود.

ژاپن طی سال‌های اخیر حضور بازیکنانش در لیگ‌های معتبر را به بخشی از سیاست توسعه فوتبال تبدیل کرده است. از بوندس‌لیگا تا لیگ برتر انگلیس و لالیگا، بازیکنان ژاپنی دیگر پدیده‌های استثنایی نیستند؛ بخشی از جریان عادی فوتبال این کشورند. در ایران، هرچند ستاره‌هایی مانند مهدی طارمی یا سردار آزمون مسیر متفاوتی را طی کردند، اما صادرات بازیکن هنوز بیشتر به استعدادهای فردی وابسته است تا محصول یک سیستم منظم. این تفاوت، شاید مهم‌ترین شکاف میان دو فوتبال باشد؛ یکی بازیکن تولید می‌کند و دیگری هنوز به ظهور نسل‌های طلایی امیدوار است.

تفاوت در ذهنیت، نه فقط کیفیت

پیش از آغاز جام جهانی، موراسو جمله‌ای گفت که بازتاب زیادی پیدا کرد: «بهترین تیم آسیا بودن دیگر برای ما کافی نیست.» این تغییر ذهنیت، مهم‌تر از هر تغییر تاکتیکی است. ژاپن دیگر موفقیت خود را با قهرمانی آسیا نمی‌سنجد؛ معیارش رقابت با فرانسه، برزیل یا اسپانیاست. فیلیپ تروسیه، مربی فرانسوی که نقش مهمی در تحول فوتبال ژاپن داشت، سال‌ها قبل گفته بود بزرگ‌ترین دستاورد این کشور، تغییر باور بازیکنان بود؛ اینکه یاد گرفتن از تیم‌های بزرگ ترسند. امروز، آن تغییر ذهنیت در سبک بازی ژاپن دیده می‌شود؛ تیمی که مقابل قدرت‌های جهان عقب نمی‌شیند، حتی اگر در نهایت شکست بخورد.

ایران؛ استعداد هست، ساختار کم‌رنگ است کمبود استعداد، هرگز مشکل فوتبال ایران نبوده است. از نسل علی دایی و کریم باقری تا نسل مهدی طارمی، فوتبال ایران همیشه بازیکنان باکیفیتی معرفی کرده است.

اما فوتبال مدرن دیگر بر پایه استعدادهای پراکنده اداره نمی‌شود. تیم‌هایی موفق‌اند که میان فوتبال پایه، لیگ، آموزش مربیان، علم داده، پزشکی ورزشی و استعدادیابی ارتباطی منظم ایجاد کرده باشند. ژاپن این زنجیره را سال‌هاست ساخته و حفظ کرده است؛ حتی زمانی که نتایج مطابق انتظار نبوده‌اند.

جام جهانی تمام شد؛ پروژه ادامه دارد

نکته مهم درباره ژاپن این نیست که در جام جهانی ۲۰۲۶ حذف شد؛ مهم این است که حذف، مسیرش را تغییر نخواهد داد. همان‌گونه که ناکامی‌های قبلی باعث نشد از برنامه بلندمدت خود فاصله بگیرد. گاردین پس از حذف ژاپن نوشت که این تیم، با وجود شکست، همچنان الگوی فوتبال آسیاست؛ زیرا پشت هر نتیجه، یک برنامه روشن دیده می‌شود.

شاید هیچ‌کس نتواند ثابت کند اگر ایران از بیست سال پیش همان مسیر ژاپن را انتخاب می‌کرد، امروز در جمع هشت تیم برتر جهان قرار داشت. اما یک واقعیت را نمی‌توان انکار کرد: فاصله امروز، محصول مسابقاتی ۹۰ دقیقه‌ای نیست. این فاصله، حاصل هزاران تصمیمی است که طی سه دهه گرفته شد؛ تصمیم‌هایی که در تکیه به یک نقشه راه تبدیل شدند و در تهران، اغلب با تغییر مدیران از نو نوشته شدند.

جام جهانی ۲۰۲۶ برای ژاپن پایان یک تورنمنت بود؛ برای فوتبال ایران، اگر اراده‌ای برای تغییر وجود داشته باشد، می‌تواند آغاز یک بازنگری باشد.

حذف تیم ملی است بلکه سؤال مهم‌تر این است که چه کسی مسئول توضیح دادن است؟ پاس‌خگویی فقط به معنای حضور در نشست خبری نیست. پاس‌خگویی یعنی مشخص شود برای جام جهانی چه اهدافی تعریف شده بود، چه مقدار از آنها محقق شد، کدام تصمیم‌ها درست بود و کدام تصمیم‌ها باید اصلاح شود. اگر این فرآیند وجود نداشته باشد، هر جام جهانی از نقطه صفر آغاز می‌شود؛ بدون آنکه تجربه دوره قبل به سرمایه‌ای برای آینده تبدیل شود.

یک گزارش؛ نه برای امروز، برای فردا

شاید مهم‌ترین تصمیمی که امروز فوتبال ایران به آن نیاز دارد، انتخاب سرمربی جدید یا تمدید قرارداد سرمربی فعلی نباشد. شاید مهم‌تر از همه، تدوین یک گزارش جامع از آن چیزی باشد که در جام جهانی رخ داد؛ گزارشی که بی‌برده از حرفه‌ای شکست را به داده تبدیل می‌کند؛ داده‌ای که مبنای اصلاح ساختار، تغییر برنامه‌ها و جلوگیری از تکرار اشتباهات می‌شود. اما اگر شکست فقط به چند مصاحبه، چند جلسه و چند تصمیم کوتاه‌مدت ختم شود، احتمال تکرار آن بیشتر خواهد بو. البته فدراسیون فعلاً همین کار را هم انجام نداده). به همین دلیل است که بسیاری از فدراسیون‌های موفق، گزارش‌های فنی را نه برای رسانه‌ها، بلکه برای آینده خود تهیه می‌کنند.

مشکل فقط یک شکست نیست

شکست در فوتبال طبیعی است. برزیل، آلمان، فرانسه و اسپانیا هم شکست می‌خورند اما تفاوت در نحوه مواجهه با شکست است. فوتبال حرفه‌ای شکست را به داده تبدیل می‌کند؛ داده‌ای که مبنای اصلاح ساختار، تغییر برنامه‌ها و جلوگیری از تکرار اشتباهات می‌شود. اما اگر شکست فقط به چند مصاحبه، چند جلسه و چند تصمیم کوتاه‌مدت ختم شود، احتمال تکرار آن بیشتر خواهد بو. البته فدراسیون فعلاً همین کار را هم انجام نداده). به همین دلیل است که بسیاری از فدراسیون‌های موفق، گزارش‌های فنی را نه برای رسانه‌ها، بلکه برای آینده خود تهیه می‌کنند.

پاس‌خگویی، حلقه گمشده

شاید مسئله اصلی این نباشد که چه کسی مقصر

اما در فوتبال ایران، انگار با پایان آخرین بازی، پرورنده جام جهانی هم بسته می‌شود؛ بدون آنکه کسی بداند قرار است چه چیزی بررسی شود و بر اساس چه مستندات تصمیم‌های بعدی گرفته خواهد شد.

در فوتبال حرفه‌ای، شکست هم سند دارد

در بسیاری از فدراسیون‌های معتبر فوتبال، پایان یک تورنمنت آغاز مرحله‌ای به نام «ارزایی» است. گزارش‌های فنی، پزشکی، بدنی، آنالیز حرفیان، عملکرد بازیکنان و حتی کیفیت برنامه‌ریزی اردوها روی میز مدیران قرار می‌گیرد تا تصمیم‌ها بر پایه داده باشد، نه احساس. فدراسیون فوتبال ژاپن سال‌هاست در قالب پروژه «Japans Way» بر مستندسازی، تحلیل فنی و انتقال تجربه از هر تورنمنت به نسل بعد تأکید می‌کند. در این نگاه، حتی شکست نیز بخشی از فرآیند یادگیری است، نه صرفاً یک نتیجه تلخ که باید هرچه زودتر فراموش شود. آلمان نیز پس از حذف تلخ در جام جهانی ۲۰۱۸، تنها به تغییر سرمربی اکتفا نکرد. ساختار فوتبال این کشور وارد مرحله ارزیابی شد؛ از فوتبال پایه تا استعدادیابی و آموزش مربیان، همه چیز زیر ذره‌بین قرار گرفت تا مشخص شود ریشه ناکامی کجاست .

هیأت‌رئیس‌ه قرار است

چه چیزی را بررسی کند؟

در ایران هم به‌زودی هیأت‌رئیس‌ه فدراسیون فوتبال درباره آینده تیم ملی تصمیم خواهد گرفت. اما پرسش ساده این است؛ اعضای

مهم‌تر از بررسی کارنامه سرمربی تیم ملی در جام جهانی

گزارش عملکرد فدراسیون کجاست؟

بر چه مبنایی گرفته می‌شود؟

هر جام جهانی دو سوت پایان دارد؛ یکی را داور در زمین مسابقه به صدا درمی‌آورد و دیگری را مدیران فوتبال، پشت درهای بسته. سوت اول پایان یک مسابقه است، اما سوت دوم باید آغاز یک بررسی باشد؛ کالبدشکافی شکست، مرور تصمیم‌ها و یافتن پاسخ این پرسش که چرا نتیجه مطلوب به دست نیامد. در فوتبال حرفه‌ای، این مرحله شاید حتی مهم‌تر از خود مسابقات باشد، زیرا آینده از دل همین گزارش‌ها ساخته می‌شود.

هیأت‌رئیس‌ه فدراسیون فوتبال قرار است به‌زودی درباره عملکرد تیم ملی در جام جهانی تصمیم بگیرد. اما یک سؤال پیش از هر تصمیمی وجود دارد: آیا گزارش فنی جام جهانی آماده شده است؟ آیا گزارش پزشکی، بدنسازی، آنالیز رقبا، عملکرد بازیکنان، هزینه‌های آماده‌سازی و شاخص‌های عملکرد (KPI) روی میز اعضای هیأت‌رئیس‌ه قرار خواهد گرفت؟ اگر چنین اسنادی وجود ندارد، مهم‌ترین تصمیم چهار سال اخیر فوتبال ایران

نیاز به استعدادهای جوان و مستعد داریم

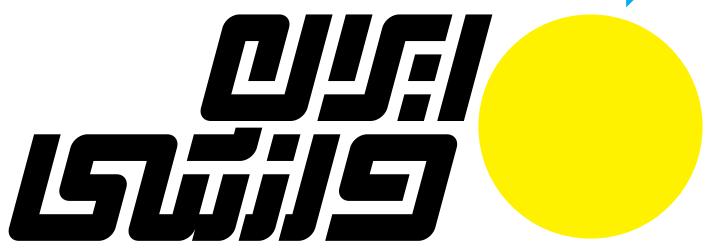
بادامکی: کادرفنی تیم ملی به مربی بین‌المللی نیاز دارد

کشورمان از مسابقات جام جهانی کنار رفت و حالا زمان مناسبی است تا بازیکنان جوان را به ترکیب تیم ملی اضافه کنیم و از حضور این بازیکنان جوان که در تیم‌های ملی پایه بازی می‌کنند، استفاده کنیم. تیم ملی نیازمند حضور بازیکنان جوان است تا بتواند با دوندگی و جنگندگی بیشتر در مسابقات پیش رو به خصوص جام ملت‌های آسیا حاضر شود.»

او بیان داشت: «باید برای حضور در جام ملت‌ها تدارک خوبی در نظر بگیریم هر چند در اجرای بازی تدارکاتی برای حضور در جام جهانی موفق نبودیم و این عاملی بود برای ناکامی تیم ملی در جام جهانی. البته از نظر من ما می‌توانستیم از مرحله گروهی صعود کنیم اما همین عدم تدارک مناسب و همچنین جنگ تحمیلی

بادامکی در خصوص تغییر نسل تیم ملی این گونه صحبت کرد: «از نظر من باید چند بازیکن جوان از تیم ملی امید را به تیم ملی بیاوریم و با این بازیکنان مسابقات دوستانه با تیم‌های قدرتمند برگزار کنیم. بازیکنان جوان نیازمند کسب تجربه هستند و باید شرایطی برای آنها فراهم شود تا به خودباوری برسند. می‌توانیم با بازیکنان جوان در جام ملت‌ها حاضر شویم البته منظور من این نیست که تمام بازیکنان تیم ملی را تغییر دهیم بلکه می‌توانیم چندین بازیکن جوان را در کنار بازیکنان کنونی قرار دهیم تا بازیکنان جوان در کنار بازیکنان

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جواد
- تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۱۱۳۳ • نمایر: ۸۴۷۱۱۷۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۲۵۰
- امور مشترکین: ۸۸۴۸۸۰۰ - ۸۸۴۸۸۰۰
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

افشای راز اخراج تاریخی زیدان؛ فیلم بازی کردیم!

و سپس تصمیم به اخراج زیدان گرفته است. الیزوندو همچنین از گفت‌وگوی کوتاهش با کاپیتان فرانسه پرده برداشت. او گفت زمانی که با کارت قرمز به سمت زیدان رفت، ستاره فرانسوی در حال باز کردن بازوبند کاپیتانی خود بود و بدون اعتراض به تصمیم داور گفت: «آرام باش، کارت قرمز درست است... اما مگر ندیدی یا نشیدی که قبل از آن چه اتفاقی افتاد؟»

مدینا کانتالخو، داور چهارم مسابقه بود که از طریق سیستم ارتباطی بی‌سیم، تیم داور را از اتفاق رخ داده مطلع کرد. داور آرژانتینی توضیح داد که پس از دریافت این پیام، برای جلوگیری از ایجاد ابهام درباره روند تصمیم‌گیری، دست به اقدامی غیرمعمول زده. او وانمود کرده که در حال مشورت با یکی از کمک‌داوران است تا این تصور ایجاد شود که تیم دآوری صحنه را بررسی کرده

هوراسیو الیزوندو، داور فینال جام جهانی ۲۰۰۶، پس از سال‌ها جزئیات تازه‌ای از یکی از جنجالی‌ترین لحظات تاریخ فوتبال را فاش کرد: صحنه‌ای که با اخراج زین‌الدین زیدان پس از ضربه سر به مارکو ماتراتزی همراه شد. الیزوندو اعلام کرد که نه خودش و نه دو کمک‌داورش، درگیری میان زیدان و ماتراتزی را به‌طور مستقیم ندیده بودند. به گفته او، این لوئیس

وقتی شیر یا خط مهم‌تر از گل زدن می‌شود

اول بزنیم یا بگیریم؟ مسأله این است!

عکس نشانی

در نهایت و برخلاف تمام بحث‌های مطرح‌شده، نتیجه‌گیری کلی همچنان ساده است: احتمالاً تفاوت چندانی میان اول یا دوم پناالتی زدن وجود ندارد. آمار بلندمدت در مجموع به تعادلی نزدیک به ۵۰-۵۰ می‌رسد و این نشان می‌دهد کیفیت پناالتی زن‌ها، عملکرد دروازه‌بان و حفظ آرامش در لحظات حساس، بسیار مهم‌تر از ترتیب ضربه زدن است. البته باید دید روند غیرمنتظره جام جهانی ۲۰۲۶ ادامه پیدا می‌کند یا نه و آیا کاپیتان‌ها در سکه‌اندازی‌های بعدی، با تردید بیشتری درباره انتخاب تیم آغازکننده تصمیم خواهند گرفت یا خیر. در هر صورت، چه اول پناالتی بزنند و چه دوم، یک اصل تغییر نمی‌کند: تا جایی که می‌توانید پناالتی هایتان را گل کنید و امیدوار باشید همان تعداد برای صعود کافی باشد.

نداشته باشد. با این حال، شواهد نشان می‌دهد بازیکنان هنوز چندان به این نظریه اعتقاد ندارند. در چهار ضربات پناالتی برگزارشده در جام جهانی ۲۰۲۶، تنها در یک مورد -دیدار مصر و استرالیا- تیم برنده سکه‌اندازی تصمیم گرفت دوم پناالتی بزند. سه کاپیتان دیگر ترجیح دادند تیمشان آغازکننده باشد و هیچ‌یک از آن سه تیم نیز در نهایت برنده نشدند. نمونه جالب، داونیسون سانچس، کاپیتان کلمبیا بود که پس از بردن سکه‌اندازی آتقدر مردد شد که برای تصمیم‌گیری، کامیلو وارگاس، دروازه‌بان تیمش را صدا زد. آنها پس از مشورت، تصمیم گرفتند اول پناالتی بزنند؛ تصمیمی که در نهایت به سودشان تمام نشد. با این وجود، شاید هم انتخاب اشتباهی نکرده بودند.

در ۱۵ ضربات پناالتی اخیر جام جهانی، در هفت مورد نخستین ضربه از دست رفته است: اتفاقی که در هر هفت مسابقه، به تیمی که دوم پناالتی زده بود روحیه داد و در نهایت همان تیم نیز برنده شد. در تاریخ جام جهانی نیز از ۱۲ موردی که تیم آغازکننده نخستین پناالتی خود را از دست داده، تنها دو تیم موفق شده‌اند در نهایت پیروز شوند؛ سوئد مقابل رومانی در جام جهانی ۱۹۹۴ و اوکراین برابر سوئیس در سال ۲۰۰۶. البته ممکن است بخشی از این موضوع به یک اثر روانی یا همان «سوگیری تأییدی» مربوط باشد؛ یعنی تیم‌ها تصور کنند دوم ضربه زدن مزیت دارد و همین باور باعث آرامش بیشتر آنها در لحظات حساس شود، حتی اگر شواهد آماری قاطعی برای چنین برتری‌ای وجود

نمی‌شود.

فصل گذشته،
از ۱۷ ضربات
پناالتی
برگزارشده در
جام حذفی
۱۲ مورد
(۷۰.۶ درصد)
با پیروزی
تیمی همراه
بود که دوم
ضربه زده بود.
اما وقتی پای
جام اتحادیه
انگلستان به
میان می‌آید،
حجم داده‌ها
بسیار بیشتر
است

تاریخ این مسابقات در فینال سال ۱۹۷۶

میان چکسلواکی و آلمان غربی برگزار شد؛ همان مسابقه‌ای که اتنوتین پانکا با ضربه چپ تاریخی خود جام را به کشورش هدیه داد. از آن زمان تاکنون ۲۵ ضربات پناالتی در یورو برگزار شده که ۱۲ مورد (۴۸ درصد) را تیمی برده که دوم ضربه زده است؛ آماری که باز هم تفاوت معناداری میان تیم اول و دوم نشان نمی‌دهد. در فوتبال باشگاهی، اما شرایط کمی متفاوت است. در تاریخ جام باشگاه‌های اروپا و لیگ قهرمانان اروپا (بدون احتساب مراحل مقدماتی)، ۴۲ ضربات پناالتی برگزار شده که تنها ۱۶ مورد از آنها (۳۸.۱ درصد) با پیروزی تیمی همراه بوده که دوم پناالتی زده است. این آمار نشان می‌دهد در لیگ قهرمانان، برخلاف روند اخیر جام جهانی، اول ضربه زدن اندکی مزیت دارد. با این حال، آخرین نمونه نیز خلاف این روند بود؛ جایی که پاری‌سن‌ژرمن در بوداپست با وجود اینکه دوم پناالتی زد، آرسنال را شکست داد و قهرمان اروپا شد.

آمار چه می‌گوید؟

با وجود روند جالبی که در جام جهانی ۲۰۲۶ شکل گرفته، این الگو در سایر رقابت‌ها به همان شکل تکرار نشده است. در جام حذفی انگلستان (FA Cup)، قدیمی‌ترین رقابت ملی فوتبال جهان، داده‌های مربوط به ضربات پناالتی از فصل ۲۰۱۴-۲۰۱۳ در دسترس است. از آن زمان تاکنون ۷۵ ضربات پناالتی برگزار شده که ۴۳ مورد از آنها (۵۷.۳ درصد) را تیمی برده که دوم پناالتی زده است. نکته جالب اینکه در سال‌های اخیر این روند پررنگ‌تر شده است. فصل گذشته، از ۱۷ ضربات پناالتی برگزارشده در جام حذفی، ۱۲ مورد (۷۰.۶ درصد) با پیروزی تیمی همراه بود که دوم ضربه زده بود. اما وقتی پای جام اتحادیه انگلستان به میان می‌آید، حجم داده‌ها بسیار بیشتر است.

از فصل ۲۰۱۹-۲۰۱۸، با حذف وقت‌های اضافه و رفتن مستقیم مسابقات مساوی به ضربات پناالتی، تعداد این رقابت‌ها به شکل قابل توجهی افزایش یافته است. در مجموع، از زمان ثبت آمارها (فصل ۲۰۱۴-۲۰۱۳)، ۲۱۱ ضربات پناالتی در جام اتحادیه برگزار شده است. چهار مورد از آنها در فصل ۲۰۱۸-۲۰۱۷ با فرمتی که در آن ترتیب ضربات به جای الگوی معمول A-B-A-B، به شکل B-A-B-A ادامه پیدا می‌کرد. این سیستم با هدف کاهش برتری احتمالی تیمی که اول پناالتی می‌زد آزمایش شد، اما در نهایت کنار گذاشته شد. اگر آن چهار مورد را کنار بگذاریم، از ۲۰۷ ضربات پناالتی بررسی‌شده، ۱۰۴ مورد (۵۰.۲ درصد) را تیمی برده که دوم ضربه زده است. این رقابتی که بیشترین حجم داده را در اختیار ما قرار می‌دهد، تقریباً تعادل کامل ۵۰-۵۰ را نشان می‌دهد. آماری که این فرضیه را تقویت می‌کند که در بلندمدت، ترتیب ضربه زدن احتمالاً تأثیر تعیین‌کننده‌ای بر نتیجه ندارد.

آیا دوم ضربه زدن واقعاً مزیت دارد؟

نتایج اخیر جام جهانی ۲۰۲۶ این تصور را ایجاد کرده که دوم ضربه زدن در ضربات پناالتی می‌تواند یک مزیت باشد، اما آمار کلی هنوز چنین نتیجه‌ای را به‌طور قطعی تأیید نمی‌کند. پیش از آغاز جام جهانی ۲۰۲۶، در مجموع ۳۵ ضربات پناالتی در تاریخ جام جهانی مردان برگزار شده بود که ۱۸ مورد از آنها (۵۱.۴ درصد) را تیمی برده بود که دوم ضربه زده بود؛ آماری که تقریباً یک تقسیم کاملاً برابر را نشان می‌دهد. با اضافه شدن چهار ضربات پناالتی این دوره، تعداد پیروزی تیم‌هایی که دوم پناالتی زده‌اند به ۲۲ مورد از ۳۹ سری (۵۶.۴ درصد) رسیده است. بنابراین، این افزایش بیشتر تحت تأثیر نتایج همین دوره قرار دارد. جالب اینکه پیش از ۱۵ ضربات پناالتی اخیر جام جهانی، تنها ۹ مورد از ۲۴ سری (۳۷.۵ درصد) را تیم دوم برده بود.

اول یا دوم؟ شاید اصلاً تفاوتی نداشته باشد

در نگاه اول، شروع کردن ضربات پناالتی مزیتی واضح به نظر می‌رسد: تیمی که اولین پناالتی را گل می‌کند، می‌تواند با پیش افتادن ۱۰۰ فشار روانی را راز همان ابتدا به حریف منتقل کند. اما این برتری همیشه به سود تیم آغازکننده تمام

گزارش ویژه

امین گودرزی
خبرنگار

پس از ۱۲۰ دقیقه فوتبال نفسگیر، شاید سکه انداختن پیش از ضربات پناالتی چندان جذاب به نظر نرسد، اما برای بازیکنان و هواداران اهمیت زیادی دارد. برنده شیر یا خط سکه، دروازه‌ای را که ضربات پناالتی در آن زده می‌شود انتخاب می‌کند؛ تصمیمی که معمولاً باعث خوشحالی هوادارانی می‌شود که پشت همان دروازه حضور دارند. شیر یا خط دوم مشخص می‌کند کدام تیم ضربه اول را بزند. سال‌ها این باور وجود داشت که آغاز کردن ضربات پناالتی یک برتری روانی محسوب می‌شود. تیمی که اولین پناالتی را به گل تبدیل می‌کند، می‌تواند فشار را به حریف منتقل و او را مجبور کند همواره برای جبران نتیجه ضربه بزند. با این حال، نتایج اخیر جام جهانی ۲۰۲۶ روایت متفاوتی را نشان می‌دهد. زمانی که روبن وارگاس سه‌شنبه شب پناالتی سرنوشت‌ساز سوئیس را مقابل کلمبیا به گل تبدیل کرد، روند جالبی ادامه یافت؛ هر چهار ضربات پناالتی این دوره از جام جهانی را تیمی برده که دوم ضربه زده است. هرچند این آمار هنوز نمونه بزرگی محسوب نمی‌شود، اما اگر کمی عقب‌تر برویم، تصویر جالب‌تر می‌شود. در ۱۳ مورد از ۱۵ ضربات پناالتی اخیر جام‌های جهانی، تیمی که دوم پناالتی زده، برنده میدان شده است؛ آماری معادل ۸۶.۷ درصد.

تنها دو استثنا در این بازه به جام جهانی ۲۰۲۲ بازمی‌گردد؛ جایی که مراکش با وجود زدن ضربه اول، اسپانیا را در مرحله یک‌هشتم نهایی حذف کرد و کرواسی نیز با همین شرایط، برزیل را در مرحله یک‌چهارم نهایی شکست داد. به نظر می‌رسد برخلاف تصور رایج، حداقل در سال‌های اخیر، دوم ضربه زدن نه‌تنها یک نقطه ضعف نبوده، بلکه برای بسیاری از تیم‌ها به یک مزیت تبدیل شده است.

آیا دوم ضربه زدن واقعاً مزیت دارد؟

نتایج اخیر جام جهانی ۲۰۲۶ این تصور را ایجاد کرده که دوم ضربه زدن در ضربات پناالتی می‌تواند یک مزیت باشد، اما آمار کلی هنوز چنین نتیجه‌ای را به‌طور قطعی تأیید نمی‌کند. پیش از آغاز جام جهانی ۲۰۲۶، در مجموع ۳۵ ضربات پناالتی در تاریخ جام جهانی مردان برگزار شده بود که ۱۸ مورد از آنها (۵۱.۴ درصد) را تیمی برده بود که دوم ضربه زده بود؛ آماری که تقریباً یک تقسیم کاملاً برابر را نشان می‌دهد. با اضافه شدن چهار ضربات پناالتی این دوره، تعداد پیروزی تیم‌هایی که دوم پناالتی زده‌اند به ۲۲ مورد از ۳۹ سری (۵۶.۴ درصد) رسیده است. بنابراین، این افزایش بیشتر تحت تأثیر نتایج همین دوره قرار دارد. جالب اینکه پیش از ۱۵ ضربات پناالتی اخیر جام جهانی، تنها ۹ مورد از ۲۴ سری (۳۷.۵ درصد) را تیم دوم برده بود.

شاید همین موضوع باعث شده بود سال‌ها این باور شکل بگیرد که آغاز کردن ضربات پناالتی یک برتری محسوب می‌شود. البته این آمار هنوز برای رسیدن به یک نتیجه قطعی کافی نیست و باید سایر تورنمنت‌ها را نیز بررسی کرد. در جام ملت‌های اروپا، نخستین ضربات پناالتی

روی خط جام جهانی

تهدیدهای مرگبار علیه ستاره کلمبیا

زنده شدن یاد اسکوبار!

فدراسیون فوتبال کلمبیا پس از تهدیدهای مرگبار علیه جامپیتون کامپاس، مهاجم تیم ملی این کشور و خانواده‌اش، از دادستانی کلمبیا خواست هرچه سریع‌تر اعلان این تهدیدها را شناسایی و مجازات کند. کامپاس پس از آن هدف حملات و تهدیدهای گسترده قرار گرفت که در دیدار مرحله یک‌شانزدهم نهایی جام جهانی مقابل سوئیس، در دقایق پایانی وقت اضافه یک موقعیت مسلم گل راز دست داد؛ به موقعیتی که می‌توانست کلمبیا را به مرحله بعد برساند.

موقعیتی که به کایوس تبدیل شد

در یکی از حساس‌ترین لحظات جام جهانی ۲۰۲۶، کامپاس در دقایق پایانی وقت اضافه، در موقعیتی تک‌به‌تک با دروازه‌بان سوئیس قرار گرفت، اما نتوانست توپ را به گل تبدیل کند. این مسابقه در نهایت به ضربات پناالتی کشیده شد؛ هرچند کامپاس پناالتی خود را به گل تبدیل کرد، اما کلمبیا با نتیجه ۳-۴ شکست خورد و از دور مسابقات کنار رفت. پس از این اتفاق، فضای مجازی و برخی رسانه‌ها در کلمبیا به شدت علیه کامپاس موضع گرفته و او خانواده‌اش هدف تهدیدهای مرگبار قرار گرفتند. این تهدیدها، یادآور یکی از تلخ‌ترین اتفاقات تاریخ فوتبال کلمبیاست؛ جایی که اندرس اسکوبار، مدافع تیم ملی، پس از گل به خودی مقابل آمریکا در جام جهانی ۱۹۹۴ و بازگشت به کشورش، به قتل رسید.

بیانیه فدراسیون؛ حمایت کامل از کامپاس

«هیچ ورزشکاری نباید به دلیل نمایندگی از کشورش هدف تهدید قرار بگیرد؛ فدراسیون فوتبال کلمبیا در بیانیه‌ای با محکوم کردن این اتفاق اعلام کرد: «هیچ ورزشکاری و هیچ‌یک از اعضای خانواده او نباید به دلیل نمایندگی از کشورش در یک رویداد ورزشی، هدف تهدید یا عتاب قرار بگیرد.» این نهاد ضمن اعلام حمایت کامل از کامپاس، خانواده او و تمامی اعضای تیم ملی، از دادستانی خواست تحقیقات لازم برای شناسایی و پیگرد قانونی عاملان این تهدیدها را در سریع‌ترین زمان ممکن آغاز کند. فدراسیون تأکید کرد که بازیکنان تیم ملی با تعهد، حرفه‌ای‌گری و عشق به کشور، پیراهن کلمبیا را بر تن کرده و همواره با تمام توان برای کسب بهترین نتیجه تلاش می‌کنند.

یادآور فاجعه اسکوبار؛ سیاه‌ترین صفحه تاریخ فوتبال کلمبیا

تهدیدهای اخیر، بار دیگر خاطره تلخ قتل اندرس اسکوبار را زنده کرد. اسکوبار در جام جهانی ۱۹۹۴ آمریکا، در دیدار مقابل مکزیک، یک گل به خودی ناخواسته به نمرساند و پس از بازگشت به کلمبیا، در یک درگیری خیابانی به ضرب گلوله کشته شد. این حادثه، یکی از سیاه‌ترین صفحات تاریخ فوتبال جهان به شمار می‌رود و هر بار که بازیکن کلمبیایی در تورنمنت‌های بزرگ مرتکب اشتباهی تعیین‌کننده می‌شود، خاطره اسکوبار دوباره زنده می‌شود. فدراسیون فوتبال کلمبیا در بیانیه خود به این موضوع اشاره کرد و از مردم این کشور خواست تا اختلاف نظرهای ورزشی را هرگز به تهدید یا حمله علیه ورزشکارانی که با افتخار از کشورشان نمایندگی می‌کنند، تبدیل نکنند.

کامپاس؛ بازیکنی که قربانی اشتباه خود شد

کامپاس در پنج دیدار کلمبیا در جام جهانی، سه بار به میدان رفت و موفق شد در مرحله گروهی مقابل ازبکستان نیز یک گل به نمر برساند. با این حال، یک لحظه ناخواسته در دیدار مقابل سوئیس، کافی بود تا تمام زحمات او را تحت‌الشعاع قرار دهد. او در ضربات پناالتی، پناالتی خود را به گل تبدیل کرد، اما نتوانست مانع از حذف تیمش شود.

فوتبال نماد اتحاد، نه نفرت

فدراسیون فوتبال کلمبیا در پایان بیانیه خود تأکید کرد: «فوتبال باید نماد اتحاد، احترام و امید باشد، نه بستری برای نفرت، تهدید و خشونت. این پیام، نه تنها برای کلمبیا، بلکه برای تمام کشورهای که با چنین چالش‌هایی روبه‌رو هستند، یک هشدار جدی است. امید می‌رود که با برخورد قضایی با عاملان تهدیدها، دیگر شاهد تکرار چنین حوادث تلخی در فوتبال جهان نباشیم.

عکس نوشت

3

پس از باخت بلژیک مقابل اسپانیا و حذف از جام جهانی، سن لامنس، دروازه‌بان جوان، پس از اشتباهی که منجر به گل پیروزی اسپانیا شد، به شدت گریه می‌کرد. اما تیپو کورتوا، بدون هیچ کلمه‌ای، او را در آغوش گرفت و به او فهماند که هیچ‌کس نباید بار شکست را تنها به دوش بکشد. در حالی که بسیاری لامنس را مقصر می‌دانستند، کورتوا درس بزرگی از همبستگی داد: حرکتی که ارزشش از هزاران کلمه بیشتر است.

2

تأثیر ارلینگ هالند، ستاره درخشان فوتبال جهان، این بار به کلمبیا رسید. خانواده‌ای در شهر الکازرن دبولیوار تصمیم گرفتند نام فرزند تازه‌متولدشده خود را به افتخار مهاجم نروژی، «ارلینگ هالندآرینا استرادا» بگذارند. هواداران فوتبال در کلمبیانیز با شوخی و هیجان واکنش نشان داده‌اند و برخی امیدوارند این نوزاد روزی به همان مهاجم گل‌زنی تبدیل شود که تیم ملی کشورشان سال‌ها به دنبال آن بوده است؛ هرچند این بار «هالند کلمبیایی» هنوز تنها یک نوزاد است!

1

ژور ژسوس، سرمربی جدید تیم ملی پرتغال، در نخستین اظهارنظرهایش با انتقاد از عملکرد ستاره‌های این تیم خبرساز شد. او گفت: «هی‌کویتد بهترین خط‌هافیک جهان را داریم، اما کجا هستند؟ دونفرشان در پاری‌سن‌ژرمن بازی می‌کنند، اما در سیستمی کاملاً متفاوت. اگر همان عملکرد را با پیراهن پرتغال هم ارائه می‌دادند، واقعاً بهترین بودند.» ژسوس تأکید کرد در تیم ملی فقط عملکرد اهمیت دارد، نه اعتبار بازیکنان در سطح باشگاهی.